

מול התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגדול שליט"א

בני ברק - אלעד

כ"ד אדר תשס"ח

ויקהל

שנה י"ב גליון תקמ"ט

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ב'	רבש תמרים.....עמוד ג'
בשפתי צדיקים.....עמוד ה'	פרפראות לחכמה.....עמוד ז'
פניני התורה.....עמוד ח'	חוקים להורות.....עמוד י"א
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ג	תקופת בית שני.....עמוד ט"ו
משולחן מלכים.....עמוד ט"ז	

וביום השביעי יהיה לכם קודש

בעיירה נידחת דרו שני עניים מרודים אשר כל פרנסתם היתה מקלם ותרמילם שעמדו לימנם בעברם מעיר לעיר לקבץ כמה פרוטות שחוקות שיספיק לכלכלת ביתם להביא לחם לפי הטף, והיה מדי ערב ישיבו לביתם רעבים גם צמאים מעבודתם המפרכת את הגוף.

ביום מן הימים החליט עני אחד לעבור לעיר אחרת, ואכן התיישב שם כשהוא רחוק ממכירתו ומבני משפחתו אשר נשארו בכפר, שם התחיל לעסוק בפרקמטיא וד' הצליח דרכו וראה סימן ברכה בפרנסתו שהעמידו על רגלו.

פעם הגיע לשם חבירו העני אשר בא בכדי לקבץ נדבות מאנשי העיר, ובדרכו סר גם לבקר בבית בן עירו, הלה קיבל אותו בידדות ושמה מאוד לקראתו והחל לשאול אותו על שלום קרוביו מכירתו ובני ביתו, אך העני טען לעומתו: הרף ממני, לא באתי לכאן בכדי לבטל את זמני לריק בשיחה בטילה, אלא לחזור על הפתחים, ובשיחת עמך אני מפסיד את זמני ופרנסתי.

אמר לו חברו: אתן לך את כל הזהובים שאתה מקווה לקבצם בעיר, ועתה תספר לי בניהותא על שלומם של קרובי משפחתי וידידי, לשמע זאת כבר הסכים העני לדבר עמו ולהשיב לו על ראשון ראשון, אלא שמתוך מורח מלאכתו נתנמנם העני באמצע שיחתו ונרדם בשינה עמוקה.

בתחילה חשב הבעל הבית שהעני יקיץ משנתו, אולם לשוא העני שקע בתרדימה ולא פצה פה, קצף עליו בעל הבית ואמר לו: הן נתתי לך את כספי כדי שתתפנה מעיסוקיך ותקדיש את זמנך לענות על שאלותי, קום משנתך וספר לי נא איפוא מה מתרחש בעיר מולדתי.

והנמשל מובן, עמל הפרנסה הוא אחד מהדאגות הגדולות הסובבים ומעיקים את האדם ובכל ימות השבוע טרוד הוא על המחיה ועל הכלכלה, הנשמה מוטרדת בדאגות ואינה מענגת את האדם בעינוג רוחני שהיא כה הפיצה בו, אולם רצה הקב"ה לזכות את ישראל שנפשנו תהיה פנויה לעסק התורה, על כן נתן לנו את השבת והשי"ת נתן לנו את פרנסתנו כפליים ביום השישי, וכמו שאחז"ל לוו עלי ואני פורע, וכל כך למה, בכדי שביום זה תהי' הנפש פנויה מדאגות הגשמיות ויום השביעי יהיה קודש בלתי לה' לבדו ויוכל האדם להשלים את עצמו בלימוד התורה כראוי, אולם לדאבון לב האדם שקע בתרדימה עמוקה והקב"ה יושב ומצפה כאותו בעל הבית שרוצה לשמוע מהמתרחש אצל קרוביו שאותם עזב בעיר הרחוקה.

על האדם לדעת שהשבת נועדה ללימוד התורה, ותורה הק' מתחננת בבקשה שפכו שיה ערב וזכרו מעשה חורב, ובכך הוא ישיבע את נפשו בעונג רב שהנשמה מצפה לה בכל ימות השבוע מבלי לדאוג ולטרוד בעמל הפרנסה.

קול יסודי התורה

21721 - 03.6171120

מס'	שיעור השבוע הבעל"ש
532	יום ראשון גיטין דף נג'
541	יום שני גיטין דף נד'
542	יום שלישי גיטין דף נד'
551	יום רביעי גיטין דף נה'
552	יום חמישי גיטין דף נה'
	ער"ש ושב"ק - חזרה

5.16	זמן הדלה"נ	8.10	ס"ז קר"ש א'
6.51	זמן מוצש"ק	8.54	ס"ז קר"ש ב'
שבת מברכים אדר ב' - ר"ח יהיה ביום ו' ושב"ק			
המולד: יום ו' בשעה 8.50 עם 6 חלקים			

לִקְהָל טוֹב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

ויקהל וכו' לעשות אותם, עצם
האסיפה וההתקהלות באחדות ויקהל, הוא
הציווי אשר נצטוו לעשות אותם.

(תולדות אדם)

☆

אלה הדברים אשר צוה ה', ציווי
השי"ת הוא כי כשם שהוא ית' ברא עולמו
בדיבור בלבד, אלה הדברים, כך גם אתם
תשמרו שלא לדבר דברים יתרים בשבת,
אשר צוה ה' לעשות שאף אתם תעשו כך.

(אמרי נועם)

☆

לא תבערו אש וכו' ביום השבת, אל
תמתינו עד יום השבת שבו תתחילו
להבעיר את אש קדושתה אלא הכינו
עצמכם בששת ימי המעשה לזכות
לקדושת השבת.

(התם סופר)

☆

ויאמר משה וכו' לאמר זה הדבר
אשר ה' לאמר, ומדקדים על כפל הלשון
י"ל עפ"י דאיתא בזהר תזריע דבשעת
נדבת המשכן על כל נדבה, אמרו זה
למשכן זה למזבח ומסתמא אמרו גם כן על
כל מצוה לשם יהוד קובח"ו הרנינו מוכן
כנוהג אצל יראי ה' וזהו שאמר זה הדבר
אשר צוה ה' לאמר פי' שיאמרו זאת
בפירוש על כל מצוה אני עושה זאת
בעבור שציוני הבורא ית"ש ולא לשום
פני' אחרת.

☆

ויאמר משה אל כל עדת בני לאמר
זה הדבר אשר צוה ה' לאמר קחו
מאתכם תרומה לה' כל נדיב לב
יביאה את תרומת ה', פי' קחו מאתכם,
שתקחו מכם בעצמכם, תרומה לה', והדר
מפרש הכתוב האיד תקחו מכם בעצמכם

תרומה לה', ואמר כל נדיב לב, היינו כל
דבר שלבו של אדם חושק ומתאוה וביאה,
אותו הדבר בעצמו יביא, את תרומת ה',
היינו שלא יכוון למלא תאוותו ח"ו רק
יעשה לשם שמים דיקים בכל דרכיך
דעהו, והטעם מוכיח לפרש כן שנקוד על
תיבת ויביאה זקף גדול.

(דברי יחזקאל)

☆

קחו מאתכם תרומה לה', פי' כי כמה
פעמים יוכל אדם ליקח מעצמו מוסר איך
לעבוד את ה', למשל כשבנו אינו עושה
רצונו ומוכרח האב להכותו כמה צער
מוגיע לאביו מזה ויוכל לצייר זה גם כן
בהבורא יתברך אב הרחמן. וכמו כן אם
עושה אדם איזה דבר נגד רצונו כמה כעס
מוגיע לו, ועוד אם משרתו אינו מתקן לו
המאכל לפי רצונו יכעוס עליו, ויצייר זה גם
כן בהבורא יתברך דהתפילה במקום קרבן
הנקרא לחם אלקיו והוא מקולקל בלי
כוונה, וכמו כן הרבה דברים, על כן אמר
הכתוב קחו מאתכם תרומה לה', לשון
התרוממות.

(קרבן העני)

☆

וכל חכם לב ככם יבואו וכו', הדנה
שמעתי מכאדמו"ר מזהר"י זצלה"ה
מלובלין שפי' הפסוק ברוך אתה בבוך
וברוך אתה בצאתך, והקשה דאיפכא הוה
ליה למימר כי כן הסדר מקודם יוצאים
ואח"כ באים, ופי' הפסוק שקאי על אותם
הנוסעים להצדיק צריכים מקודם להשליך
מעליהם חלקי הרע ולקשר ולדבק חלקי הטוב
בהצדיק ועי"ז יוכל להשיג עזר ותשועה
ע"י הצדיק, וזהו ברוך אתה בבוך פי'
בבוך להצדיק תבא בבחינת ברוך כנ"ל
וברוך אתה בצאתך, תהי' ברוך בצאתך,
כי כאשר תעשה כנ"ל יהי' לך תשועה ע"י

הצדיק, ע"כ דברי פי חכם הן, וזהו גם כן
פי' הפסוק הנ"ל וכל חכם לב ככם יבואו
שתבואו בבחינת חכם לב להצדיק וחכם
לב יקח מצוות עי"ז ויעשו את כל אשר צוה
ה' יתפעל רצון ונחת דילי ועי"ז יבא כל
טוב לישראל אמן.

(אור לשמים)

☆

והנשאים הביאו, ברש"י ולפי שנתעצלו
מתחילה נחסרה אות משמם, האות
החסירה הוא י', לפי שיעקר היהדות הוא
הזריות, ואילו הם שנתעצלו פגמו בעיקר
זה לפיכך נחסרה אות י' משמם.

(חידושי הר"ם)

☆

מרבית העם להביא, פשוטי העם
סבורים תמיד כי הם מרבית לעשות
בעבודת השי"ת למעלה מחובתם, מרבית
הם להביא.

(מאמר מרדכי)

☆

והיו תואמים מלמטה ויחידיו יהיו
תמים אל ראשו, כאשר ישראל הם
באחדות, והיו תואמים מלמטה, גורמים
הם יהוד עליון בשרשם למעלה, ויחידיו יהיו
תמים אל ראשו.

(באר משה)

☆

ופניהם איש אל אחיו, רק כאשר ישראל
פונים אל רעהו באהבה ואהוה ופניהם
איש אל אחיו, פורשים הכרוכים כנפיהם
למעלה.

(דברי בינה)

בליל שבת קודש זו

תקיים ה"באטע"

לבחורי חמד דיישיבתינו הק'

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יעקב יודא אפטער ז"ל

בן הרה"ח ר' צבי ז"ל

גלב"ע כ"ה אדר

לעילוי נשמת

האה"ח מרת רייזל דאווידאוויטש ע"ה

ב"ר שלמה יודא ז"ל

גלב"ע כ"ו אדר

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר חפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

נותנו, עכ"ד, ובכן כיון שתרומת המשכן ניתנה כדי לעורר את אהבתם להשייט, אי"כ יש לחוש פן ירבה עליהם אהבת השייט עד כלות הנפש, ולן הוצרך להזהירם מקודם על שמירת שבת, כי כתב בייטב לב דשב"ק הוא בחינת יראה כמו שאחז"ל עם הארץ אימת שבת עליו, ורמז לזה בירך א"תה הי מ'קדש הישבת ר"ת באימה, עכ"ד, ועיי' שמירת שבת ימישיכו לעצמם מדת היראה ולא ירבה עליהם האהבה וישאר נשמתם בקרבם.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

☆

ויקהל משה וגו'. ונל"פ עפ"י דאיתא בחת"ם לפרש מאמרם ז"ל על מה אבדה ארץ על שלא ברכו בתורה תחילה, דהנה מי שמברך ברכת התורה פעם אחת ביום יוצא בו כל היום, והיינו מפני שכל התורה אחד באחדות ואין חילוק בין עסק הלכות ציצית ובין הלכות תפילין וכדו', משא"כ כשעולין לתורה הוא מלתא חדתא דממהר פעולתו ברבים יותר מיחיד דאינו דומה רבין העושים ליחיד העושה, והיינו דאמרו חז"ל על מה אבדה ארץ שלא ברכו בתורה תחלה ר"ל כשקראו בצבור לא ברכו ברכה בפני עצמה כי אמרו אין חילוק בין יחיד לרבים, והנה איתא במדרש ויקהל משה, אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים וכו', וא"ש דכאשר ציוה הקב"ה הקמת המשכן, עצה טובה קמ"ל איך יתקיים בנין המשכן, והוא עיי' לימוד תורה דרבים, כאמור שחורבן הבית הי' כיון שלא החשיבו לימוד התורה דרבים, ולשם כך ציוה הקב"ה למשה להקהיל את ישראל ללמוד ולדרוש לפניו ברבים.

(הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א)

של ישראל שריד ופליט, וא"כ אם לא נעשה המשכן משל ישראל כלל לא היה יכול להתמשכן בעוונותיהם, עכ"ד, ועל פי זה יש ליתן טעם לשבח על מה שהקדים הכתוב אזהרת שבת לפני פרשת נדבת המשכן דהנה איתא בגמ' (שבת קיט:) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחיללו בה את השבת, ובכן כאשר עמד משה רבינו לצוות את ישראל להביא נדבותיהם למשכן כדי שיבנה המשכן דייקא מכסף וזהב שלהם, ומשם מוכח שעתיד ביהמ"ק ליחרב ולהתמשכן בעוונותיהם כנ"ל, לכן פתח להזהירם על חילול שבת אשר היא הגורם לחורבן הבית, ובה יש לפרש מאמר הכתוב לא תבעריו אי"ש בכל מושבותיכם, שלא יגרמו ישראל להבעיר אש בציון שישירף ויחרב ביהמ"ק, והאיך יהיו נשמרים מזה, כיום השבת, עיי' שישמרו את יום השבת כראוי, אז לא תהא הדליקה מצויה בארמונות ירושלים ולא יחרב ביהמ"ק. (ברך משה)

☆

ששת ימים תעשה מלאכה. ויובן בהקדם מה שכתב בעבודת ישראל דהעובד מאהבה צריך שיהיה לו יראה המנביל ומצמצם את האהבה, דאלו הי' היראה יוכל להתקרב אל השייט מרוב אהבה עד כלות הנפש, כענין שאמרו בנדה ואביהוא בקרבנות לפני הי' וימותו, שקרבו את עצמם יותר מדאי ונשאר נשמתם במקורם, והנה כתב באוהל יעקב הטעם שבחר הי' בכסף וזהב לעשות מהם משכן, מחמת שהם יקרים בעיני האדם ואוהב אותם, ובתת האדם דבר הנאהב לו נדבה להי' ממילא גם אהבתו ניתנה עמו, והוא מורה בזה שאהבת הי' יותר גדולה ועודפת אצלו על אהבת החפץ כי לולא כן לא היה

ויקהל משה וגו'. ונראה עפ"י שכתב הטו"ז על מאמרם ז"ל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו, היינו עיי' תשובה, אכן כדי שיתכפר להם חטאם כפרה גמורה, היו ישראל חייבים לעשות תשובה מאהבה, כדי שיתחפכו להם הזדונות לזכות, אכן כתב בישמח משה דתשובת הרבים נחשבת כתשובה מאהבה, ולפי"ז יתבאר לנו מאמרי"כ הנ"ל, דהנה תיבת "אלהי" רומזת לחטא העגל שאמרו אלה אלוהיך ישראל, ולכן הודיע לנו הכתוב כאן ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, ובכח דבריו הקדושים עורר אותם לעשות תשובה על מעשה העגל, ויאמר אליהם אליה הדברים, פי' הדברים שאמרו לעגל הזהב אליה אלוהיך ישראל, אשר צוה הי' לעשויות אותם, כלומר שכבדו התשובה יעשו מחטא זה מצוות אשר צוה הי', כי יתחפכו להם זדונות לזכות, ואל תתמה כיצד הגיעו כל ישראל למדרגת תשובה מאהבה עד שנעשו מעוונותיהם זכיות, על כן אמר הכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, ובהתקבץ כולם יחד מועלת זכות תשובת הרבים להפך מעבירות לזכיות, אפי' אם הם עושים רק תשובה מיראה.

☆

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. ונראה עפ"י שכתב בישמח משה לבאר הטעם על מה צוה הי' ככה לבנות משכן לשמו ית' ולא שלח משכן ממרום בלי נדבות ישראל, והענין הוא כי אמרו חז"ל משכן משכן שנתמשכן שני פעמים בשביל עוונותיהם של ישראל, עוד אחז"ל אלמלא שפך חמתו על העצים ועל האבנים לא נשתייר מושנאיהם

מרכז המוסדות דרבינו יואל מסאטמאר

נתייסד ע"י כ"ק מרן רבינו הקדוש זיעוועכ"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

מדרש תנחומ"א

בצער רב אנו משגרים בהני שורתא, כסא דנחמותא, אל מעלת כבוד ידידינו החשוב האי גברא יקרא, עושה ומעשה למען מוסדותינו תדירא, ובמיוחד משקיע מיטב כשרונותיו למען הבית חינוך לכנות ברוח מסורה, נשוא פנים נכבד מאד נעלה, נודע לשם ולתהילה, תוך אמוני עם סגולה, ויהי ה' את יוס"ף, יראת ה' על פניו חופף,

הרה"ח ר' יוסף יהושע גריץ שליט"א

חבר הנחלת מוסדותינו הק'

ואתנו עמו כל המשפחה הח' שיחיו

המתאבל מרה על פטירת אביו החשוב האי גברא יקרא מזקני ופארי קהילתינו

הרה"ח ר' חיים ב"ר מרדכי מנחם ז"ל

המקום ינחמו בכפליים, בתוך שאר אכלי ציון וירושלים, ששון ושמוחה ישיגו ונס יגון ואנחה, וימשיך להרבות בפעליו הכבירים לטובת מוסדותינו אלף פעמים ככה, ובשכר זאת יתברך בכל משאלות לבו לטובה, מידו ית"ש המלאה הפתוחה והרחבה.

המשתתפים בצערו ביגון קודר

משה חיים ווייס, מנכ"ל. יצחק ברוך אילאוויטש, גרשון כץ, פסח ראטה,

יקותיאל יצחק בראך, יחזקאל ראטער, צבי יודא ווייס

בקשה נרגשת

פונים אנו בזה אל ציבור אנ"ש תלמידים וחסידים הע"י היות כי תל"ת כתיבת הס"ת של קהילתנו הק' מתקדם אך דא עקא שאין ידינו משגת להמשיך במשא הקודש ע"כ עורו נא התעוררו נא למען מצות כתיבת ספר תורה

ובימים הקרובים יסתובבו העסקנים הנאמנים להתרים ולזכות את ציבור אנשי שלומינו

במצות כתיבת ספר תורה

וכ"א ישתדל להצטרף ולתרום ממיטב כספו למען מצוה נשגבה זו

ביקרא דאורייתא

וועד לכתובת ספר תורה

דקהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

וכל הנשים אשר נשא לבן אותנה בחכמה

מסופר על ר' ישעיהו מפראג שאשתו לא נהגה בו כבוד כ"כ, אך מאידך גיסא היתה בעלת יראת שמים עד לאימה, וכל היום ישבה ואמרה תהלים ורק שפתיה נעות בתפילות ומעמדות, פעם אחת ביקש ממנה שתביא לו מים לשתות והיא היתה שקועה בתוך הסידור ומתפללת, והתנצלה שהזאיל והיא עוסקת במצוה היא פטורה מן המצוה לשמוע בקול בעלה, השיב לה ר' ישעיהו שעכשיו הוא מבין את דברי המסורה עה"פ הנ"ל "וכל הנשים אשר נשא לבן אותנה בחכמה טו את העינים", דין, ואידך "וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן", לומר לך שהנשים אפי' בשעה שטו והיו עסוקות במצוה של מלאכת המשכן בו בזמן ג"כ קיימו מאמה"כ "וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן".

בסגנון דומה מסופר על ר' ישראל סאלאנטער זצוק"ל שבא אליו אחד מתלמידיו וקבל לפני רבו שנשא אשה מלומדת שסיימה בית אולפנא גבוה שבדייטשלאנד, ועכשיו אין הוא נחשב בעיניה, והיא רחוקה מלנהוג בו כבוד, נענה ר' ישראל ואמר לו שזאת הוא תורת המסורה הנ"ל, "וכל הנשים אשר נשא לבן אותנה בחכמה" שכן הוא דרכן של נשים מלומדות בחכמה שאין דעת בעליהן חשובה אצלם, ולכן נדרש להזהיר אותם "וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן". (ספרן של צדיקים)

מרבית העם להביא

בזמן שהי' הרה"ק בעל אוהב ישראל רב בעיר אפטא, בנו בית כנסת חדש, בשעת התחלת הבנין העמידו להרב שולחן וכסא במקום הבנין, וכל בני העיר באו ונתנו לו את נדבותיהם להוצאות הבנין, ישב כך הרב זמן רב עד שנחלש לבו והוליוכוהו לביתו לטעום מאומה, הושיב בנתיים על מקומו את בנו שיקח את הנדבות עד בואו. כשחזר שאלו בנו למה זה כל זמן שישבת הרבו העם לבוא ולתת נדבותיהם, ומשעה שהלכת מעטים היו הבאים, השיב לו אביו: הנה במלאכת המשכן כתוב "ויבאו כל החכמים העושים במלאכת הקודש ויאמרו אל משה לאמר מרבית העם להביא מדי העבודה למלאכה ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש ויכלא העם מהביא", ולכאורה יפלא אם "מרבית העם להביא" יותר מדאי הי' לו רק לצוות ולהכריז שלא יביאו יותר ותו לא, ולמה לו להכריז בשביל כך ש"אל יעשו עוד מלאכה", אלא שכל זמן שמכים בקורנס מכניסים עי"ז תשוקה בלבבות בני ישראל להביא תרומותיהם לה', ולא הי' מועיל אם יכריזו שלא להביא, ורק כאשר פסקו מלהכות בקורנס או יצא ממילא החשק מליבם ולא הביאו עוד, וכמו"כ - סיים הרה"ק מאפטא - כל זמן שישבתי הכנסתי תשוקה בלבבות בני ישראל שיביאו את תרומותיהם לבנין הביהמ"ד, אולם ברגע שהלכתי כהה ממילא החשק מליבם ולכן הפסיקו העם לבא. (אור יקרות)

לא תבערו אש בכל מושבותיכם

הרה"ק ר' נחום מטשערנאביל זצוק"ל שהה פעם בשב"ק אצל הרב ר' שמעון שלמה, אביו של הרה"ק ר' משה מסאווראן זצוק"ל, והדליקו אז בערב שבת נר גדול שידלק כל הלילה עד הבוקר, כדי שיוכלו לקום וללמוד בעוד ליל, והי' באשמורת הבוקר כשהרה"ק ר' נחום קם משנתו, ובחזן עדיין חושך ואפילה, ראו ר' שמעון שלמה ובני ביתו שהרה"ק ר' נחום מטשערנאביל הולך בבית וממשש הדרך כמי שהולך בחושך, וקרוב לכן שיחבוט את ראשו בהליכתו, והרה"ק הנ"ל פנה אליהם בשאלה למה לא הדלקתם את הנר שידלק כל הלילה, והי' הדבר לפלא בעיניהם שהרי בבית דולק נר ומאיר את כל הבית כולו, ותיכף עשו דרישה וחקירה ואכן נודע הדבר כי הנר כבה בלילה, והמשרתת הנכרית הדליקה אותו בשבת, ומחמת שהודלק הנר בשבת קודש לא האיר כלל להצדיק, ולא ראה כלום לאורו.

זה הדבר אשר ציוה ה' לאמר

ביום ו' ערב שבת ויגש שנת תרמ"ו התקיימה חופתו של הרה"ק מצעשינוב זי"ע בנו של הרה"ק משינאווא זי"ע, עם הרבנית הצדקנית פריידא בתו הצעירה של הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זי"ע. סעודת הנישואין היתה בליל שבת, בשעת הסעודה ביקש הרה"ק מבעלזא ממחותנו הרה"ק משינאווא לומר דברי תורה נענה הדברי יחזקאל משינאווא לאו כל אדם יכול לומר דברי תורה, הלא מקרא כתוב בפרשת ויקהל "זה הדבר אשר צווה ה' לאמר" אם יודע אדם שצווה ה', לאמר אזי יאמר... עלתה בת שחוק על פני הרה"ק מבעלזא, ואמר המחותן כבר יצא ידי חובתו.. ואח"כ הוסיף הרה"ק מבעלזא לומר תורה.

כיוצא בזה מסופר שיח קדושים שהיה ביניהם, בעת שנגמר השידוך בשינאווא בשנת תרמ"ג כשישבו המחותנים הקדושים בצוותא לסעודת האירוסין, ביקש אז הרה"ק מבעלזא ממחותנו שיאמר דברי תורה, והרה"ק משינאווא סירב בכך באמרו "איני מוכן כעת". חזר הנ"ל וביקש מחותן הלא נאמר "לעטר פתורא ברזא יקירא" יש להדר את השולחן באמירת דברי תורה. "עמיקא וטמירא ולא מילתא אושא" השיב מחותנו בעונה עמיקא וטמירא היא התורה ולא מילתא אושא, אין בכוחי לומר מדבריה, אחר הוסיף אנו אין מנהגינו לומר דברי תורה על השלחן אמנם, אבקש מהמחותן, שנהג לומר דברי תורה לומר גם לעת עתה. פתח הרה"ק והשתמש במליצה באותה מטבע לשון "לעטר פתורא ברזא יקירא עמיקא וטמירא" יש לעטר את השלחן באמירת דברי תורה ברזא יקירא וטמירא "ולאו" אם מחזיק את עצמו בעונה ומשום ענותנותו אינו אומר דברי תורה על השולחן "מילתא אושא" דבר גדול הוא.

(באהלי צדיקים)

ברוך מתייר לשלם

בברכת הודאה והוקרה, נקדם בזאת השורה, בשפה נעימה וברורה, את מעלת כבוד ידידינו החשוב ארי שבחבורה, הוא הגבר הוקם עולה של תורה, בהרמתו חינוך הבנים והתאחדות האברכים לתהילה ולתפארה, בעזת כשבעירינו היי שורה, וכן עתה עומד תמיד לימינינו בלוי"ח להחזקת כוללנו המעטירה,

הרבני הנכבד והמהולל, אהוב ונערץ גפי כל

הרה"ח ר' אורי שווארץ שליט"א

מנהל כללי דמוסדותינו הק' בקרית יואל - מאגרא יע"א

לדגל בואו בשערי עירינו

יהא בואו לברכה, ויזכה לעמוד לימינינו אלף פעמים ככה, ובכל אשר יפנה ישיב בהצלחה, וימשיך בפעוליו הברוכים ברבי' והמשכה, בלי קצבה והערכה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא, אכ"ר.

המקבלים פניו ברכה

הנחלת הכולל רבנו ותלמידיהו

מזלא טבא וגדיא יאה

בברכת התורה, ובאותות הערכה והוקרה, נברך בזאת השורה, ברכת מזלא טבא, לכבוד ידידינו החשוב האי צנתרא דדהבא, מגיד שיעורין בהויות דאביי ורבא, חריף עצום ובקי טובא, צולל במים אדירים ומעלה מרגניתא טבא, מקשיבי שיעוריו מודים לשמו בתהילה,

הרב ר' יואל געלבער שליט"א

לרגל שמחתו בהולדת בנו ני"ו למזל טוב

ותהי נא ברכותינו לראשך עטרת, שיזכה לראות ולרוות ממנו ומשאר יוצ"ח רב תענוג ונחת לשם ולתפארת, ויוכל להמשיך בהרצת התורה, לתפארת קהילתנו המעטירה, מתוך שמחה ואורה, ובט"ם.

המברכים בלוי"ח משתתפי השיעור ערב בגית מדרשינו באלעד

חיים יחזקאל פוקס, חיים אליעזר מאשקאוויטש, מרדכי גימפל כהן, מנחם מענדל יאקאב, שמואל אליעזר וואגנאצקער, יואל וואגנאצקער, שמעון עזרא סאנדער, יואל האלצער, יואל ווייס

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרח משוקדים

פרפראות לחכמה

תעשו לבד לכן "כל העושה בו מלאכה יומת" שהוא עשה כל המלאכה לבד.
(מהר"ל דיסקין)

☆☆☆

ויאמרו אל משה לאמור מרבים העם להביא מדי העבודה וגו' ויצו משה ועיבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת המשכן ויכלא העם מהביא. וקשה דהרי אמרו חז"ל מותר המעות שגבו היה לקין המזבח ולקרבנות צבור אם כן גם כאן היו יכולים לעשות כן ולא היו צריכים להכריז שלא יביאו עוד, וי"ל אמרו המפורשים שהערב רב לא הביאו נדבה לצורך המשכן משום דכתיב "כי תשא את ראש בני ישראל משמע דווקא ישראל שהם חשובים אבל הערב רב הנקרא עם הם לא נתנו נדבה למשכן והטעם משום שגם מתחילה לא היה כל כך רצון הקב"ה מה שמשה קבל את הערב רב הנה הם שעשו את העגל והחטיאו את ישראל לכן לא רצה הקב"ה שיהיה להם כפרה בנדבת המשכן משום שאמרו חז"ל (סוטה מ"א) החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, לפיכך רק לבני ישראל צוה שיביאו נדבת המשכן, וזה שאמר הכתוב "מרבים העם להביא" הערב רב הנקרא עם גם התחילו להביא נדבה למשכן לכן צוה משה להכריז "ועיבירו קול מחנה לאמר איש או אשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת המשכן" וממילא יבינו הערב רב שלא יביאו לכן "ויכלא העם" היינו הערב רב "מהביא". (שם משמעון)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים וגו'. וברש"י שהי' למחרת יוהכ"פ, וקשה מדוע הזהיר דווקא על שמירת שבת ונראה בהקדם ליישב הפ' אלה הדברים אשר צווה ה' לעשות והיונן שלא לעשות אותם מיבעיא לי' למימר דאין לומר דקאי על ששת ימים דמאי אזהרה שייך ב' ונראה דמצינו ב' פירושים על הפ' ויהי ערב ויהי בוקר יום ה'שישי בה"א יתירה, א' שמוסיפין מחול על הקודש, ב' כדאיתא בכל יקר לפי שהעולם נברא בה"א ואחר שגמר המלאכה הניח הקדוש כלי מלאכתו אצל יום השישי ולא רצה שתהיה בשבת כדי שילמדו מכאן שכל אומן ניח כלי מלאכתו בשישי וזהו י"ל דבא הכתוב לרמוז לעשות אותם להורות על אומן שיניח כלי אומנתו מידו ביום השישי ושפיר קאמר לעשות אותם כמו שעשה הבורא ית' שהניח כלי מלאכתו מידו, ונקדים עוד מה דאיתא במפרשים דהא דמקבלין גרים היו בעין דמצינו דמוסיפין מחול על הקודש, וכל זה אי הה"א של יום השישי אתו לרבות דמוסיפין מחול על הקודש, ועוד מצינו בגמ' על הפס' בהבאם בה"א בראם ומאי טעמא נקרא העולם בה"א שדומה לאכסדרא שכל הרוצה לצאת יוצא מאי טעמא תליא כרעא דה"א דאי הדר בתשובה מעיילין לי' א"כ מוכח דתשובה מועיל מדכתיב בהבאם בה"א בראם, ובזהר איתא דצויו ה' להקהיל את ישראל ה' לפרוש אותם מן הגרים דצריך להרחיקם, ובזה יבואר הכתוב ויקהל משה אחר יום יוהכ"פ שהוא יום סליחה ומחילה מוכח דתשובה מועיל וע"כ דהעולם נברא בה"א לרמוז על התשובה וא"כ ליכא הכרח דמוסיפין מחול על הקדוש מן הה"א דיום השישי וע"כ הקהילים להרחיקם מן הגרים ואי בה"א ברא העולם ע"כ הה"א דמיום השישי אתי לרמוז על כלי אומנתו שהניח מידו ושפיר אמר אלה הדברים אשר צוה ה' "לעשות אותם" על אותו אופן שעשה הש"ת.

☆☆☆

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' כל העושה בה מלאכה יומת. וקשה למה היה צריך להודיע על עשיית מלאכה בששת ימים הלא עיקר בא להודיע הכתוב על איסור עשיית מלאכה ביום השביעי, ועוד מדוע אמר הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה" ולא כדכתיב בעשרת הדברות "ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך", ונראה שכונת הכתוב במה שאמר "ששת ימים תעשה מלאכה" היינו מלאכת המשכן, דהנה איתא בזהר (פקודי) כשהאומנים היו מתחילים לעשות המלאכה היתה נגמרת מאלה כדכתיב "ותכל כל עבודת משכן אוהל מועד" שהיתה נגמרת מאלה, ולפי"ז היה ה"א שמותר לעשות מלאכת המשכן גם בשבת דהוא שנים שעשהו פטורים, וז"ש הכת' "ששת ימים תעשה מלאכה" מעצמה בסיוע המלאך א"כ תחשבו שבצורה כזאת מותר לעשות מלאכת המשכן גם בשבת ע"כ אמר "וביום השביעי יהיה לכם קדש" שאסור בעשיית מלאכה והטעם "שבת שבתון לה'" גם אצל הקב"ה הוא שבת ממילא המלאך לא יבא לסייע בשבת ואתם

מפעל החדש "ידי משה"

ע"ש ב"ק מרן רבינו משה בתח"ק רבי חיים צבי זיעעב"א
שיע" התאחדות האברכים הדסהי סאטמאר בני ברק
בגשיאות ב"ק מרן רבינו תח"ק שליט"א

ממשד: דח' קדושת יו"ט 17 שיו"ן קרית יואל בני ברק, טלפון: 6168833

הודעה חשובה

הננו זוה להודיע אל ציבור אנ"ש שיחייו
כי כל מי שעדיין לא הגיע לו הבשר
שהזמין על ידינו עד שב"ק
יקבלו אי"ה בימים הקרובים
כמו"כ אנו מבקשים מאד
שכ"א ידאג לשלם את הבשר בהקדם
בלי שום עיכובים

בכבוד רב
המארגנים

פנינים וחידושים בגמרא מס' גיטין הנלמד במסגרת חבורת "יסודי התורה"

נר"נ ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

דברי חכמים וחידותם "ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי"

ובספר שמועות ישראל (פרשת נשא) מפרש דברות קדשו של מרן הבעש"ט זי"ע.

וז"ל והנה פשטות דברי הגמרא קשה להבין, כי איך אפשר לומר על ריש לקיש שהיה מזלזל בעצמו כל כך למכור עצמו אל הלודים ח"ו, ולכן פירשו התוס' שם (בד"ה ר"ל) שמה שמכר ריש לקיש עצמו אל הלודים היתה קודם שחזר למוטב.

אבל מכל מקום עכ"ז צריך לבאר לאיזה תכלית מביא הגמרא מעשה זהו שריש לקיש מכר עצמו, ונתן להם מכה וחצי מכה [כי אם היתה קודם שחזר למוטב, לכאורה

אינו מובן תכלית סיפור המעשה].

אבל לפי פירוש רבינו הבעש"ט הק' זי"ע מובן תכלית סיפור המעשה שהגמרא מרמזת לנו בזה שידע האדם שאחר שזכה בעסק התורה ובעבודת התפילה בתכלית השלימות, אז צריך להזהר מאוד שכשיבוא היצר הרע לומר לו כמה נאה מעשיך, יתגבר בכל כוחו לבטל דבריו ומחשבותיו ויתבונן בשפלותו ובעניותו במעשים עד שיזכה להיות לבו נשבר בקרבו ונבזה בעיניו נמאס בהכנעה ובשפלות רוח.

ולפי"ז י"ל שהביאור בדברי הגמרא שם הוא על זה האופן:

ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי, ר"ל שריש לקיש מכר עצמו להיצה"ר [והיינו קודם שחזר למוטב וכדברי התוס' הנ"ל].
שקיל בהדיה חייתה וגלגלתא, ר"ל שחזר בתשובה ולקח שק קשור ועיגול של אבן או עופרת בתוכו [שהוא מרמז על וידוי ותענית ולבישת השק וכיו"ב], להכות בו את היצה"ר [שהוא מרמז על עסק התורה ועבודת התפילה שהם מחלישים את כח היצה"ר].

יומא בתרא אמרו ליה מאי ניהא לך, ר"ל שביום האחרון [שהוא מרמז אחר עשיית התשובה ועסק התורה ועבודת התפילה] אמר לו היצה"ר מאי ניהא לך [שהוא מרמז על מה שאמר לו מה נאה מעשיך בתורה ותפלה שלך שהם בתכלית השלימות].

אמר להו בעינא אקמטינכו ואותבינכו וכל חד מינייהו אמהיה חייתא ופלגא, ר"ל שריש לקיש אמר להיצה"ר וכת דיליה אני רוצה לקשור אתכם ולהושיבכם וכל אחד מכם אכה אותו מכה וחצי מכה [שהוא מרמז על ביטול דבריהם ומחשבותם עד שהרג אותם לגמרי שלא יוכלו להביא אותו ליד מחשבות גאו ופניה כלל].

וזהו **חייתא ופלגא**, י"ל דמ"ש וזהו חייתא ופלגא, קאי על מה שהאדם צריך לבטל עצת היצה"ר מה שאומר לו כמה נאה מעשיך ודו"ק.

בגמרא (גיטין כ"ז) **"ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי"**

מכר את עצמו ללודאים - שהיו אוכלי אדם שקל בהדיה חייתא וגלגלתא הוא לקח עמו שק קשור וכדור קשה בתוכו, אמר לעצמו גמירי ידוע לנו דיומא בתרא שביום האחרון של חיי השבוי, ביום שרוצים להרגו, כל דבעי מינייהו עבדי ליה כל מה שמבקש מהם הם עושים לו, כי היכי דליחול אדמיה כדי שימחול על דמו הנשפך.

יומא בתרא אמרו ליה ביומו האחרון אמרו לו הלודאים **מאי ניהא לך** מה רצונך? **אמר להו ריש לקיש בעינא אקמטינכו ואותבינכו** רוצה אני לקשור אתכם ולהושיב אתכם וכל חד מינייהו אמהיה חייתא ופלגא וכל אחד מכם אכנו מכה וחצי בשק שלי, והסכימו לדבריו **קמטינכו ואותבינכו** קשרם והושיבם כל חד מינייהו כד מוחיה חד חייתא וכל אחד מהם כשהכהו מכה אחת נפק נשמתיה יצא רוחו ממנו **חרקיניה לשיניה** חרק לשניו מחמת כאב **אמר ליה ריש לקיש אחוכי קא מוחיכת בי** הצוחק אתה ממנו **אכתי פש לך גבי פלגא דחייתא** עדיין נשאר לך אצלי חצי מכה. **קמלינכו כולחו** הרג את כולם **נפק ואתא** יצא משם ושב אל ביתו.

הגמרא מספרת על אורח חייו של ריש לקיש:

יתיב ריש לקיש קאכיל ושתי ואכלו ושתה כל ימיו בכל מה שהיה משתכר, ולא היה מצמצם להניח ליום מחר אמרה ליה ברתיה בתו לא בעית מידי למוזא עליה וכי אינך רוצה דבר מה (כר או כסת) לישון עליי? אמר לה ריש לקיש בתי כריסי כרי במני והשומן שבמני הוא הכר וכסת שלי. כי נח נפשיה שבק קבא דמוריקא כשהגיעו זמנו של ריש לקיש להפטר מן העולם השאיר רק קב של ברכים לירשיו. קרא אנפשיה ואפשי"כ קרא על עצמו את הפסוק (תהלים מ"ט י"א) "יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם" כלומר האוספים רכוש עולם הזה כדי להשאירו לאחרים הם כסילים ובערים. עכ"ד הגמרא.

והנה דברי הגמרא ע"פ פשוטו קשה להבין, מה קמ"ל הגמרא בסיפור זה שריש לקיש מכר עצמו ללודאים, וכל המו"מ שהיה לו אתם,

ובספר תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא) הביא בשם הבעש"ט לפרש דברי הגמרא וז"ל שמעתה בשם מורי פירוש הש"ס (ספ' גיטין דף כ"ז) ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי וכו' חייתא ופלגא וכו'. והעולה מדבריו כי אחר שזכה להתפלל בתכלית השלימות או למד בתכלית, בא יצר הרע אח"כ כמה נאה מעשיך וכו', וזהו חייתא ופלגא וכו' ודפח"ח עכ"ל.

פתגם העולם: "צייט איז געלט"

פתגם החפץ חיים: "כסף זה זמן, וזמן זה חיים, חבל לבזבז חיים עבור הכסף"

בספר החפץ חיים חיינו ופעלנו, הביא שהמשיגיה המפורסם ר' ירוחם לוואוויץ התחבא פעם מאחורי דלת עליתו של החפץ חיים, ושמעו עושה חשבון נפשו, ומוכיח את עצמו תוך בכיות ואנחות על אבוד זמן לדברים של מה בכך, בתוך דבריו המזעזעים ציטט לעצמו את המעשה האמור בריש לקיש והתחיל טוען כלפי עצמו "אם ריש לקיש התאונן על שעה קלה שנתבזבזה אצלו על דבר שיש בו צורך, אלא שאין בו הכרח מה תענה אתה ישראל מאיר על בזבזו זמן לדברים שאין בהם צורך!

מפורסם בעולם הפתגם "צייט איז געלט", פירוש חבל לבזבז זמן סתם הרי אפשר להרוויח כסף בזמן הזה, והח"ח אמר להיפך "כסף זה זמן, וזמן זה חיים, וחבל לבזבז חיים עבור הכסף".

בגמ' (שם) "ריש לקיש כי נח נפשיה שבק קבא דמוריקא קרא אנפשיה ועזבו לאחרים חילם".

החפץ חיים מבאר שלכן הצטער ריש לקיש בזה שהשאיר קבא דמוריקא, שהרי בודאי ריש לקיש היה צריך להקדיש זמן כדי ללקוט את הירק, אלא שאם היה אוכל את הקבא דמוריקא, הרי נעשה ממנו ומהזמן שהושקע בהשגתו, תורה ועבודת השי"ת, אבל אם בסוף לא היה צריך להשתמש בו, א"כ יוצא שאת זמן לקיטתו של הירק בזבז לריק ולכן הצטער וקרא על עצמו ועזבו לאחרים חילם, ונראה שצערו לא היה על חטא בטול תורה, שהרי אם לקט את הירק למזונו אין כאן חטא, אלא צערו היה על הזמן שהלך לאיבוד והיה יכול לנצל אותו ללימוד.

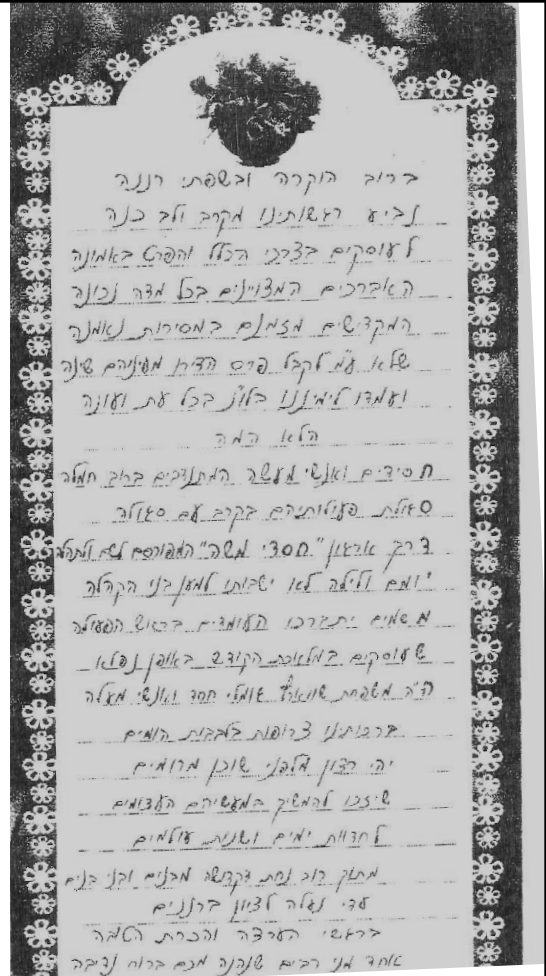
מכתב תודה וברכה ששלח א' מאנ"ש לארגון החסד "חסדי משה" בו מביע רגשי הודאה והתפעלות על פעולותיהם הנשגבות

ברוב הוקרה ובשפתי רננה
נביע רגשותינו מקרב לב כנה
לעוסקים בצרכי הכלל והפרט באמונה
האברכים המצויינים בכל מדה נכונה
המקדישים מזמנם במסירות נאמנה
שלא ע"מ לקבל פרס הדירו מעיניהם שינה
ועמדו לימוננו בלוי"נ בכל עת ועונה
הלא המה

חסידים ואנשי מעשה המתנדבים ברוב חמלה
סגולת פעולותיהם בקרב עם סגולה
דרך ארגון "חסדי משה" המפורסם לשם ולתהלה
יוםם ולילה לא ישובתו למען בני הקהילה
משמים יתברכו העומדים בראש הפעולה
שעוסקים במלאכת הקודש באופן נפלא
הלא המה גומלי חסד ואנשי מעלה

ברכותינו צדופות בלבבות הומים
יהי רצון מפני שוכן מרומים
שייכו להמשיך במעשיהם העצומים
לחדוות ימים ושנות עולמים
מתוך רוב נחת דקדושה מבנים ובני בנים
עדי נעלה לציין ברגנים

ברגשי הערצה והכרת הטובה
אחד מני רבים שנהנה מכם ברוח נדיבה

שיר וקול תורה

ביקרא דאורייתא, נשגור בהאי עידנא דהדרונא, כסא דברכתא, ומזלא טיבותא, לכבוד ידידינו החשוב האי צנתרא דדהבא, מגיד שיעורין בהויות דאביי ורבא, נחמד למטה ואהוב למעלה, לומדי השיעור מודים לשמו בתהילה, כשלמה עוטה אורה,

הרב ר' יואל געלבער שליט"א

לרגל שמחתו בהולדת בנו גי'ז למזל טוב

ותהי נא ברכותינו לראשך עטרת, שיזכה לגדלו לשם ולתפארת, ויוכל להמשיך בהרבעת התורה, לתפארת קהילתנו המעטירה, מתוך שמחה ואורה, וכט"ס.

גברת התורה

תבורת יסודי התורה

"בנות ארץ ישראל" בית פייגא ד'סאטמאר

מיסודה של הצדקנית מרת אלטא פייגא טייטלבוים הרבנית מסאטמאר ע"ה

קרית יואל - בני ברק

נטפי תנחומין

מעומק הלב ובצער רב שגורה בזאת תנחומינו הנאמנים והכנים, קדם מע"כ המנהל החשוב אשר עושה ומעשה לטובת הבית חינוך בהתמסרות נאמנה, ועומד לימינינו בכל עת תמיד ודואג לכל צרכינו, ה"ה האי גברא יקירא, נודע לעזו ולתפארה,

הרה"ה ר' יוסף יהושע גרין שליט"א

היושב בעמק הכבא על פטירת אביו החשוב והמנוח הרה"ה ר' חיים ז"ל

מנחם ציון ובונה ירושלים ינחמו בכפליים, ולא ישמע עוד שום צער ויגון בגבולו, ומעתה ועד עולם אך שישון ושמחה ישמע באהלו, וכט"ס.

המשתתפות בצער

המחנכות והתלמידות של ה"סעמינאר קלאסון" - ה"עלמענטארע קלאסון" - וה"קינדער גארטן".

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם חוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

דיני אמירת דברים שבקדושה במקום מזהיר (ט)

נערך ונסדר ע"י הרב וחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

צואת בהמות וחיות שנודף ריח

צואה של בהמה וחיה, אם נודף ריח רע מהם, אסור לומר שום דבר שבקדושה נגדם, והיינו ריח כזה שדרך בני אדם להצטער ממנו (שו"ע סי' ע"ט סעי' ד' ה' ו' ז'). וצריך להרחיק ד' אמות ממקום שכלה הריח כשהצואה מצדדיו או מלאחריו, ומלפניו צריך להרחיק כמלוא עיניו (משנ"ב סי"ק כ"ד בשם הטור וכן פסק בדה"ח, שם הביא דעת המ"א דבסתם צואת בהמה וחיה אין צריך להרחיק אלא ממקום שכלה הריח, דאין ריחם חזק כל כך ודרכו לפסוק, ובמשנ"ב משמע דלכתחילה יש להחמיר).

ואם נדבק מהם על מנעליו אסור לומר דבר שבקדושה עד שיסירם היטב (כבסי' ע"ו לגבי דין צואה על מנעלים).

ובדיעבד אם התפלל במקום שכלה הריח, אין צריך לחזור ולהתפלל, ורק אם קרא קריאת שמע תוך ד' אמות שפי' במקום שכלה הריח יחזור ויקרא קר"ש (הכרעת המשנ"ב שם, דדעת הדה"ח דאפי' בתפילה יחזור ויתפלל, אולם לגבי תפילה כתב המשנ"ב דיש לסמוך על הסוברים כהמ"א הנ"ל).

עופות היושבות על ביצתם - ידוע שאז ריח צואתם חזק מאוד ואסור לומר שום דבר שבקדושה (משנ"ב סי"ק י"ז) ויש ליזהר בזה בעת קיום מצות "שילוח הקן" שלא לברך בסמוך לקן.

צואת בהמות וחיות כשאין ריח נודף מהם

צואה של בהמה וחיה שאין ריח נודף מהם, ברוב בהמות וחיות אין איסור לומר דבר שבקדושה נגדם, חוץ מצואה של חמור, חתול, או של תרנגולי הודו שדין צואתם הם כדין צואה של אדם ואסור לומר דבר שבקדושה נגדם אפי' כשאין ריח נודף מהם (תמצית השו"ע בסעיפים שם, שאין ריח צואתם מסרחת כ"כ כמו בצואת אדם).

לול של תרנגולים

אסור לומר דבר שבקדושה סמוך ללול של תרנגולים [בנין קטן העשוי לתרנגולים] מפני שמצוי שם הרבה צואה, וגם ריח נודף משם והוא מאוס (שו"ע סי' ז') וצריך להרחיק לפניו כמלוא עיניו, ולאחריו ולצדדים ד' אמות.

רפת בקר

רפת בקר אסור לומר דבר שבקדושה סמוך לדור של בהמות, דגם כן יש בו ריבוי צואה (משנ"ב סי"ק כ"ח בשם הח"א ובביאורו"ל ד"ה אבל הביא מס' לחם הפנים על הקיצוניות שדחה דברי הח"א שאינו דומה ללול של תרנגולים, אולם הביאורו"ל מסיק דהדין עם הח"א, ולא מטעמיה, אלא מטעם דרפת בקר הוא

בכלל אשפה, וסתם אשפה אפי' אין ריח רע אסורה כבסי' ע"ו). ואם נודף משם ריח רע פשוט דאסור.

בית מטבחים

בית שמקבצים שם בשר בהמות או עופות, אם יש שם ריח רע אסור לומר שום דבר שבקדושה. ולכן אם שוחט בבית המטבחים שהוא מקום מטונף יברך ברחוק ד' אמות קודם שיכנס לשם (רמ"א יו"ד סי' י"ט סעי' א').

ואפי' אם השו"ב רגיל לריח זה ואינו מרגיש שם ריח רע לא יסמוך על זה, ותלוי בשאר אנשים (דרכי תשובה שם סי' כ').

וכמו כן כשנמצא בבית מטבחים ושמע קול ברקים ורעמים, אם יכול לצאת ולברך תוך כדי דיבור יצא ואם לאו לא יצא (משנ"ב סי' רכ"ז סק"ט). אך אם אין שם ריח רע שמנקים שם תמיד, אינו מעכב הברכה (דרכי תשובה שם).

מפעל קמחא דפסחא שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר ב"ב

אנ"ש תושבי לאנדאן רחמנים בני רחמנים!

פאר 100 פונט

רישן אייך זיך איין א

"זכות משפחה"

אויסצואלן דעם יו"ט פסח

פאר א היימישע משפחה מעניי א"י

זחי אחיד עמך !

קמחא דפסחא שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר

קרית יואל - בני ברק

נקדמה פניו בתורה

בהני שורתא, נקדם בבברכתא, את פני ידידינו החשוב לעילא מכל תושבתא, האדם היקר באנשים, מרביץ תורה ויראה לעדרי צאן קדשים, עושה ומעשה צדקה וחסד, מסור בלב ונפש למען קהילתינו וכוללינו המעטירה בכל עת תמיד, בקרב קהילתינו נערץ ונכבד, במיוחד על עזרתו המרובה למען הקמחא דפסחא בערבי פסחים, כל מכיריו יודו לשמו בשיר ושבחים,

הרה"ח ר' אורי שווארץ שליט"א

מנהל כללי דמוסדותינו הק' בקרית יואל

לרגל בואו בשערי עירינו

הא בואו לברכה, ויזכה לעמוד לימינינו אלף פעמים ככה, ובכל אשר יפנה ישיכל בהצלחה, וימשיך בפעליו הברוכים ברבי' והמשכה, בלי קצבה והערכה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא, אכ"ר.

המקבלים פניו באהבה והערבה, אסירי התודה והברכה,

הנהלת מפעל "קמחא דפסחא"

שיר השירים אשר לשלמ"ה

מעומק לבנו פנימה, קולינו בשמחה נרימה, בברכת מזלא טבא, אל רום מעלת כבוד ראש בית אבא, אבינו - חותנינו המסור למענינו במסירות רבה, וצמוד בלבינו באהבה, האדם היקר באנשים, ראש וראשון לכל קדשים, יודף צדקה וחסד בכל עת ועידו, בתורה ובחסידות בקי ויודעו, רחים ומוקיר רבנו ותלמידיהו, חבו ממתקים וכולו מחמדים, מקבל בסבר פנים יפות את כל אדם, חכמת שלמ"ה תאיר פניו, שמעו הטוב הולך לפניו,

הרה"ח ר' שלמה זלמן דאסקאל שליט"א

ומנשים באוהל תבורך אמינו - חמותינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה שבביתם, שיר ושבח בשפתם, בהולדת נכדתם

אצל אחינו אהובינו האברך הנעלה והחשוב, על כל מכיריו נערץ ואהוב, שוקד על דלתי התורה, רב פעלים לתורה ולתעודה בעוז ובתפארה,

הר"ר משה אהרן דאסקאל הי"ו

אב"י בעיה"ב לאנדאן יע"א

והברכה אחת היא לכבוד זקינתינו החשובה מרת דאסקאל שתחי' לאויט"א

וברכותינו מעומק לבנו בזה שגורה, שמשמחה זו יושפע לכם רב שמחה ואורה, ותזכו לרוות מכל יוצ"ח תענוג ונחת לתפארה, דורות ישרים ומבורכים, בנים ובני בנים כציוצים ופרחים, עוסקים בתורה ובמעשים משובחים, כאוות נפשיכם בכל הדרכים, אכ"ר.

ל"ה האזכרים נחיה והאזכרה נכנס - חתנים

יואל, שלום ורחוק צריאל, ישעי' יצחק, דאסקאל נחמן צבי צנעל, יואל וייס, שאעון ראטה

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי שלמה בן רבי דוב צבי הכהן זי"ע מראדאמסק
בעל "תפארת שלמה" יומא דהילולא כ"ט אדר (תרכ"ו)

פועל ישועות

מתולדותינו

כוחו הגדול לפעול ישועות בקרב ישראל הי' מפורסם מאד, מסופר שפ"א נכנס אליו אחד עם קויטל, והי' כתוב שם שהוא איש עני ואביון ל"ע, ושאלו התפ"ש מהו פרנסתו, אמר האיש כי אשתו הולכת בחצרות הפריצים, ומוכרת דברים קטנים, ומזה יש לו קצת מה לאכול, א"ל כתיב "וחצרות ודי זהב", ושלחו, ואחר זמן קצר מצאה אשתו מציאה גדולה באיזה חצר, ומזה נתעשר והי' לו כבר מה לאכול ולעשות החתונה מתוך הרחבת הדעת.

מנהגו הי' שבשמחת תורה אחר שגמרו לקרות וזאת הברכה וקידשו על היין ואכלו לעקיק, הושיב בית דין ועברו לפניו כל הבחורים שהיו צריכם לעמוד לצבא, וכל בחור שעבר מישש את ידו של הבחור ושאל להב"ד מה עמו ענו "ער קען נישט זיין קיין זעלנער" והוא הוסיף ואמר "איך בין אויך מסכים" וכן עברו כל הבחורים, ונפטרו מהצבא.

פעמים רבות כשבאו אליו להזכיר את עצמם בפתקא ופדיון הי' מקלל אותם בקללות אשר השומע תצלנה אזניו, אולם מי שנתקלל הי' לו הצלחה גדולה. פעם אמר למשמשו לפני שבת שיכין מטה כדי שלא יהא מוקצה בשבת ויביאהו אליו כשיבקשו, כי אם איני יכול לגרש את החסידים ע"י קללות וחירופים אגרש אותם ע"י המטה, ובשב"ק בסעודת שחרית בקש ממשמשו שיביא לו המטה והתחיל להכות בו את החסידים וכולם ברחו לנפשם, והוא רדף אחריהם ורק הלך לאטו (כי הי' לו סיגוף שלא להרים רגליו בפסיעותיו רק גרם בגרירה על הארץ), והי' איש אחד שהתיישב בעצמו למה לו לברוח בחוץ והלך והטמין את עצמו מאחורי דלת האכסדרה של הביהמ"ד, והתפ"ש הלך לשם והרגיש כי יש שם אדם וצעק מי כאן והדלת נפתחה ואמר התפ"ש החבאת את עצמך הלא מצאתיך אתן לך את חלקך כדן ונתן לו כמה מכות, ואח"כ קרא לכל החסידים שיבואו בחזרה אל השולחן, וזה האיש שקיבל המכות נשבר לבבו בקרבו כי רק הוא קיבל המכות ומסתמא הוא חוטא גדול ומרוב צערו נחלה, והלך אביו להזכירו לפני התפ"ש כי חלה מאוד והוא במצב של פיקוח נפש כי חושב שכל הרעש הי' בשבילו, ושחק התפ"ש ואמר הלא קי"ל כיון שנלקה אחיך הוא וציוה שיבוא תיכף לפניו, כמובן ששב לחסיד הזה רוח חיים ובא לפני התפ"ש בפתקא ובירכו בברכה והצלחה, ביום מן הימים הגיע "טעלעגראם" כי זכה בגורל בווארשא בסך ארבעים אלף, וכשבא לבשר לפני התפ"ש אמר: תחת מלקות ארבעים יש לך כסף ארבעים ויהי לפלא.

הגה"ק ר' שלמה מראדאמסק בעל "תפארת שלמה" זי"ע נולד בשנת תקנ"ה לאביו רבי דוד צבי ז"ל מתלמידי החוזה, במעלליו יתנכר נער ומסופר שפעם בא היהודי הק' לשבות בעיר מולדתו וכאשר הלך היהודי הק' עם מחנהו והתפארת שלמה רץ לנגדו כדרך הנערים, נשא פתאום היהודי הק' את עיניו וצפה למרחוק והורה באצבע על ילד קטן מבין בני הנעורים, אנשי היהודי הק' הבינו את רמזיתו והביאו לפניו את הילד בן ר' הירש צ"ל, ושלח תיכף ומיד לקרוא לאביו וצוה עליו שישים עינו על בנו וישמרהו בשמירה מעולה וישיא אותו לאשה במוקדם האפשרי.

כשהגיע לפרקו נשא לאשה את בתו של ר' שמואל מקארזילוב הסמוכה לוולשצאווא, ואחר חתונתו אכל מזונות אצל אביו ר' הירש צ"ל.

שמעו הטוב הלך למרחקים והחליטו ק"ק ראדאמסק לקבלו עליהם כרב ואב"ד בעירם, ומתחילה לא רצה לקבל עליו משרת הרבנות, עד שהרה"ק ר' ישכר בער מראדישיץ זי"ע צוה עליו שיקבל עליו את עול הרבנות, וברכו שבזכות זה יהי' לו זרע חייא וקייאא כי עד אז הי' לו צער גידול בנים, אז הסכים לקבל עליו את עול הרבנות, ואכן בשנת תקצ"ב נתקבל לאב"ד בעיר ראדאמסק, והתחילו לנסוע אליו חסידים מכל הגלילות ונתפרסם שמו בקרב ישראל.

בכ"ג אדר תרכ"ו נסתלק הרה"ק בעל חידושי הרי"ם זי"ע, אבל היות שהי' קשור עם החידושי הרי"ם בעבודות אהבה, לא רצו לגלות לו כי נסתלק, אבל באמצע השבוע אמר כי בוודאי יקראו לו למעלה להתפלל תפלת קבלת שבת לכבוד האורח החשוב, ואחז בזקנו ואמר: זקני כבר לבן, ומקובלני מרבתי הק', כי בשעה שיסתלק צדיק הדור, יקראו גם לי לקבל שבת לפניו בעולם האמת.

מסופר שהרה"ק בעל המאור ושמש זי"ע בא בחלום לבנו הרה"ק ר' ארון זי"ע שאם יסע לבקר את התפ"ש אזי יזכה עוד לראות פניו הק', ואכן ר' ארון נסע לראדאמסק, והגיע ביום חמישי אור ליום כ"ט אדר תרכ"ו, ונכנס תיכף לקבל שלום, אמר לו התפ"ש ארון נושא את נושאי ולא הבינו פירוש הדברים, אבל למחר נתגלה פירושו כי הוא נשא את ארונו הק', בחצות הלילה נטל את ספר הזוה"ק והתחיל ללמוד, ואחר כמה רגעים הניח ראשו על ידיו ונסתלק בליל שישי כ"ט אדר תרכ"ו, ונתקיים בו מה שאמר: דהוא מתמה על העולם שרואים זכות למות על מיסתם הלא יותר טוב להפטר מזה העולם מתוך ד"ת.

אירגון "חסדי משה"

שע"י קהל ישב לב ד'סאטמאר בני ברק

לטובת נשמתו הטהורה של מרן רבינו הקוה"ט בעל ברך משה זי"ע

מטרת האירגון: לסייע לאנ"ש בהסעת אנשים ומשפחות הלוח וחוזר לבתי חולים ל"ע

אל ציבור אנ"ש קהל עדתינו שיחיו

במלאת כמעט שנה תמימה מהתייסדות האירגון פינו מלא שבח והודאה להשי"ת על שזיכנו המצוה נשגבה זו, להתמסר ולבוא בעזרת אנ"ש עם קרוב לאלף נסיעות הלוח ושוב לבתי חולים, ואנו תקוה שנוכל להמשיך ולהרבות לשרת בסבר פנים את כ"א מאנשי שלומינו שיצטרך לעזרתנו.

והנה כחלוף שנה תמימה התאספנו מנהלי ועסקני האירגון יחד עם סגל חבורה של בעלי בתים ואנשי מעשה לטכס עצה במה לשפר ולתקן שינויים לטובה בפעולות האירגון, הן לטובת והנאת הציבור והן בכדי להקל על העסקנים הנאמנים ה"ה המתנדבים החשובים שמקדישים מזמנם היקר שלא ע"מ לקבל פרס, וכן להקל על המנהלים היקרים שמשליכים עצמם מנגד בהתמסרות עצומה ונפלאה.

והוחלט לתקן שינויים הנחוצים ביותר למען המשכת פעולות האירגון, ובזה הננו להביא אותם לידיעת הציבור, ומכאן הקריאה יוצאת לכ"א לקחת את הדברים בתשומת לב ולהשמע לשינויים ותקנות למען נוכל להמשיך בפעולותינו לעזרת הציבור.

- כל מי שרוצה להזמין נסיעה ע"י האירגון צריך להודיע זאת מראש מיום שלפניו.
- בדיעבד דהיינו במקרים דחופים ביותר וכדו' גם כן לא יתקבלו הזמנות לנסיעות, אלא א"כ הודיעו לכה"פ ג' שעות מלפניו.
- להזמנת נסיעה אין להתקשר בשום אופן לטלפון בבית, אלא אך ורק במס' פלאפון המיועד לכך, וכן לא להתקשר בין השעות 3 - 5 אחה"צ ואחרי שעה 10 בלילה.
- כבר הוזכר בעבר כי הנסיעות בעיקרן מיועדות רק לאנ"ש בלבד, ורק לאלו שצריכים להגיע לבי"ח בתקופות ממושכות, ואף גם לבי"ח מחוץ לעיר.
- אם חל איזה שינוי או ביטול בהזמנה חובה להודיע זאת מראש, ונא להשתדל כמה שאפשר שלא לשנות הזמנות.
- הנסיעות בעיקרן מיועדות לשעות שאין בהם נסיעות מאורגנות לבי"ח.
- כל מי שמזמין נסיעה עליו לחכות כבר ברחוב בזמן המדוייק כי המתנדב לא יתעכב, וכן בבי"ח לא להתעכב יותר מ-5 דקות, וגם בחילוף משמרות ישתדלו לסדר הכל מקודם באופן שלא יתעכב הדבר.
- אין לאף אחד להתקשר בשום אופן לטלפון של המתנדב אישית, אלא אך ורק למס' פלאפון של האירגון.

ובכן תקותינו איתנה שכל אחד יקח הדברים לתשומת לבו לגודל נחיצותם לטובת המתנדבים ולתועלת הציבור, ויה"ר שיקויים והסירותי מחלה מקרבך עדי נזכה לביאת גוא"צ ומלכינו מרן רביה"ק שליט"א במהרה בימינו, אמן.

החותמים בברכה ובתקוה להבנה

הנהלת אירגון "חסדי משה"

קורות וסדר תקופת ימי בית שני מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

כ"ו

אשר חשבו רעות בלב כל יום יגזרו מלחמות (תהלים קמ"ג)

וירבו המהומות והמהפכות במלכי יון ורומי, וגם בארץ ישראל ה' אז עת צרה מכיון שהיתה רעב בארץ וכן התחילו שוב פריצי ישראל להרים ראש, ונחלש כוחו של יונתן בקרב העם, כששמעו מלכי יון מהמצב הקשה אשר שורר בירושלים הזדרזו לשלוח את בכחידס בכדי להרוג את יונתן ולכבוש שוב את הארץ תחת חסותם, ויבוא בכחידס עליהם ביום השבת, ויצעקו ישראל אל ה' בצר להם, ויצאו למלחמה נגדם ואכן הצליחו ישראל להרוג מהם כאלפיים איש, ונמלט בכחידס לירושלים ויסוג אל מבצר החקרא.

ויעמדו רשעי ישראל לימין היוונים לשלוח יד בכני עמם, ויבואו לבכחידס בעצה להתנפל על יונתן פתאום לילה ולהסגירו בידו, אך נתודע ליונתן מזימתם הרעה כי היה יונתן שומר לנפשו, ובלילה ההוא נפלו על גדוד יון ויסגרו אותם, וכראות בכחידס נפל בשבי בידי ישראל, שלח לקרוא את יונתן והתחנן אליו לבלתי יהרוג אותו והוא מבטיח שהוא יהרוג את כל הרשעים שהסיתו אותו להרגו, וכן יחזיר לו את כל אשר שבו היוונים מארץ ישראל אנשים נשים וטף, וכרתו ברית שלום ואז השתפר המצב בארץ ישראל לזמן קצר.

כמה מלחמות קטנות סבל יונתן משרי יון, אחד משרי יון שהיה ממונה על עיר עכו ושמו טריפון יצא לקראת יונתן בכבוד רב כדי להערים עליו ולהתעוות, ויהללו את יונתן ויתן לו מתנות רבות, ויפקד לכל עבדיו לשמוע בקול יונתן, ויפתה את יונתן לשלוח את החיילים אשר סביבו, כאשר אין מריבה ביניהם, וכי הוא רוצה ליתן לו את עיר עכו, וידרוש מיונתן לעלות עמו לעיר עכו עם אנשים מתי מספר למען אשר ימסור בידו את העיר ומבצריה, ויונתן נתפתה לדברי טריפון וישלח את אנשיו לכיתם, וכבואם לעיר עכו ויסגרו אנשי העיר את שעריה ויתפשו את יונתן ח', ואת אנשיו הכו לפי חרב, ויתודע הדבר לאנשי יונתן אשר בירושלים ויבך העם מאוד על יונתן ועל בחורי יהודה שנפלו בחרב, ויראו מאוד מנקמת העמים אשר בשמעם את הבשורה יחזרו להרים ראשם וינקמו את נקמתם בהם.

ובבהלה אספו חשובי זקני ירושלים והכתירו את שמעון בנו של מתתיהו להיות לראש עליהם, וטריפון עלה מעכו לירושלים, ויולך את יונתן אתו אסור בכבלי ברזל, ויצא שמעון לקראתו, ויהי כשמוע טריפון ששמעון עומד במקום יונתן רצה להכשילו בדברי כחש מרמה, וישלח אליו שליחים לאמור לו: הנה לקחתי את יונתן אחיך בשבי יען אשר שלח ידו באוצר המלך, ועתה שלח לי מאת ככר הכסף אשר לקח ממני ושניים מבני יונתן כבני ערובה, לבל יפשע בי אם אשלחנו לחפשי, והשב אשיבנו לך, אך שמעון היטב ידע כי במרמה הוא מדבר, אלא שחשש פן ירגנו עליו לאמר, אשר בגללו נהרג אחיו, וישלח שניים מבניו לערובה והכסף פדיון נפש יונתן בידם, ויחלל טריפון את דבריו ולא שילח את יונתן לחפשי, ויאסוף טריפון את כל פרשיו ויאמר להם למה ולבוא על ירושלים באישון לילה, ויהי הלילה וירד שלג רב מן השמים ויכסו הדרכים, וירא טריפון כי יד ה' המגינה על עמו, ויחפז וישם פניו לגלעד, ויהרוג את יונתן ויקברוהו שם, וימלט טריפון לאנטוכיא יון, וישלח שמעון ויעברו את גויית יונתן ויקברוהו אל קברות אבותיו במודעין, ויעש העם מספד גדול ויבכו את יונתן ימים רבים.

פריקת עול מלכות יון

כשנתמנה שמעון לכהן גדול, מיד פרק את יתר עול השעבוד, ויעז שמעון בנפשו ולא שילם עוד את המס ליון, ויהי כבוד שמעון הולך וגדול, וחובתו רבתה בקרב העם, והתגבר על כל שונאיו מסביב, ואז החרב שמעון את מצודת החקרא אשר היה כמה שנים המבצר של סומאה וזוהמא, ובחודש השני בשלשה ועשרים יום בו באו בני ישראל אל המצודה, ויהלל את ה' בנבל וכינור אשר פדאם מיד צר הצורר אותם, ויצו שמעון לקבוע את היום הזה לשמחה וליו"ט מדי שנה בשנה, ויהרס שמעון את מבצר החקרא עד היסוד בה לכל יהיה עוד מעוז לאויבים להציק לישראל, ותשקוט ארץ יהודה ממלחמה, וישובו ישראל ללמוד בתורת ה' במנוחה והשקט ובטה, וישובו פעמי רגלים לעלות ולהיראות את פני ה', וירם שמעון את כבוד קרן מקדש ה', מאז שמעון הצדיק משיירי כנסת הגדולה.

המשך יבוא אי"ה

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

יב

יום ג' פרשת שמות תשס"ה לפ"ק

ביקורו של הרה"צ רבי אברהם שלום ישכר דוב האלבערשטאם שליט"א

אדמו"ר מסטראפקוב ירושלים

דער שינאווער רב ז"ל האט געהאט פערזענליך זייער א שווער לעבן. ווען ער איז געווען א אינגערמאן איז די רביצין דעם אר"י דבי עילאה'ס טאכטער אוועק ל"ע. ער האט נאכאמאל חתונה געהאט איז זי איז אויך אוועק. הרה"ק רבי משה'לע שינאווער ז"ל איז נתגדל געווארן אין צאנז ביי איינע פון די טעכטער פונעם דברי חיים.

א' הנוכחים: ביים סטראפקוב'ער רב איז אויך אזוי געווען, ווען ער איז געווארן אן אלמן ל"ע זענען די קינדער אריבער קיין שינאווע. מיין באבע ע"ה (בת הרה"ק בעל דברי שלום ולח"ה) איז אויפגעצויגן געווארן אין שינאווע. דער שינאווער רב האט זיי אריינגענומען אין שטוב.

רבינו: רבי משה'לע שינאווער ז"ל איז אלס קינד געווען א גרויסער חלוש ל"ע, איינמאל איז דער מצב געווארן זייער שווער, און עס האט אויסגעזעהן ווי עס האלט ביי כלות ח"ו, איז די מומע – איינע פון די טעכטער וואס האט אים מגדל געווען – אריינגעגאנגען צום טאטן דער דברי חיים, און זי האט געזאגט דעם מצב. האט דער דברי חיים געזאגט "ער וועט האבן אריכות ימים"...

רבי משה'לע האט דאך כל ימיו קוים געלעבט, ער איז געווען אזא חלוש, האט ער אבער געזאגט אז ער האט אן הבטחה פונעם זידן אז ער וועט האבן אריכות ימים. ער האט טאקע געלעבט עטליכע און זיבעציג יאר.

האדמו"ר מסטראפקוב: דער שינאווער רב האט אים חתונה געמאכט בין יום הכיפורים לסוכות, ווייל עס איז א סגולה אויף בריאות און אויך אריכות ימים.

ער איז מסופק געווען, צו ער זאל חתונה מאכן דעמאלטס, האט ער געפרעגט דעם ראדימשלער רב, האט דער ראדימשלער רב געברענגט א ראייה, וויבאלד דער קאנצער מוגיד זאגט (עבודת ישראל לסוכות, ד"ה ביום השבת) אז

רבינו שליט"א קבלו בכבוד, ושאל על משרת בואו לארצה"ב **רבינו שליט"א:** דער טאטע ז"ל האט מיר דערציילט, אז עס איז געווען אמאל ווען עס האט זיך געהאנדלט איבער אן ענין, איז דער סטראפקוב'ער רב, הרה"ק ר' מנחם מענדל זצ"ל אריבערגעקומען צו אים אין שטוב. ער האט געוואלט איבערשמועסן דאס ענין מיטן טאטן.

דער טאטע ז"ל איז געווען אזוי איבערראשט, דער סטראפקוב'ער רב איז געווען א איד א זקן, ער האט נישט פארשטאנען פארוואס ער איז זיך משריח. ער האט דאן געדארפט א טובה פונעם טאטן.

...איך געדענק דעם סטראפקוב'ער רב.

איך בין געווען א קינד, דער טאטע ז"ל איז געגאנגען איינמאל אום שבת צום סטראפקוב'ער רב'ן אין שטוב אויף קידוש. איך געדענק נאר ווי דער טאטע איז דארט געזעסן, איך בין געווען א אינגל, ער האט מיר געהייסן איך זאל געבן שלום און געבן א קוש אין די האנט... דאס געדענק איך.

דער סטראפקוב'ער רב איז דאך געווען מיין סנדק, אבער מער געדענק איך אים נישט...

א' הנוכחים: כ'האב געהערט אז דער דברי חיים זצ"ל איז געווען דעם סטראפקוב'ער רב זצ"ל'ס סנדק.

רבינו: ער איז געבוירן געווארן ווען דער צאנזער רב האט נאך געלעבט, בשנת תרל"ג, אויב איז ער געבוירן אין צאנז איז מסתבר אזוי.

אויב האט דער פאטער הרה"ק רבי אברהם שלום ז"ל געגעסן קעסט אין צאנז, איז עס אזוי געווען. ווייל דעם דברי חיים'ס קינדער און אייניקלעך האב דארט געגעסן קעסט נאך די חתונה.

דעם שינאווער רב'ס פריערדיגע קינדער זענען נתגדל געווארן אין צאנז, נאך ווען זיי זענען געווען קלענערע קינדער, ווייל דער שינאווער רב איז געווען אן אלמן ל"ע.

און אזוי ווייטער, אויך הרה"ק רבי לייביש מרדכי משינאווא ז"ל (בן הרה"ק רבי משה ז"ל) איז געקומען קיין צאנז אויף א סנדקאות, און די מומע הצדיקת נחמה'לע ע"ה האט אים געבעטן אז ער זאל בלייבן אויף שבת, האט ער געזאגט אזוי קלאר ווי איך ווייס אז א איד דארף לייגן תפילין אזוי קלאר ווייס איך אז איך דארף נישט בלייבן אויף שבת, נאר אז מ'מוטשעט מיך אזוי... און מאנטאג איז ער נפטר געווארן, און ער ליגט אין צאנז.

האט רבי משה מרדכי געזאגט, אז דעם טאטנ'ס ברודער האט אים געזאגט אז מ'האט פארשטאנען אז לו ולא לזרעו האט געמיינט צו ליגן אין צאנז. ער איז טאקע מוותר אויפן רבנות און ער וועט נישט ליגן נעבן טאטן, אבער ער איז נישט מוותר אויף דעם פאר די קינדער, און בנו ובנו בנו ליגן אין צאנז.

רבינו: כ'האב געהערט אז רבי משה'לע האט געזאגט ווען מ'האט זיך גע'חידושים אז ער איז געקומען קיין צאנז "נישט נאר דער טאטע האט מיך געהייסן אז איך זאל קומען קיין צאנז, נאר ער האט מיר אפילו געזאגט וואו איך זאל וואוינען"...

זיבעצן יאר האט ער געוואוינט אין צאנז.

האדמו"ר מסטראפקוב: איינמאל האט דער סטראפקוב'ער רב - כ'זויס נישט צי עס איז געווען ווען ער האט געוואוינט אין סטראפקוב צי אין קאשוי - געזאגט אז ער וויל פארן קיין צאנז אויף די הייליגע טעג, אויף ראש השנה גאר, שוין, ער איז אנגעקומען קיין צאנז, וואו וועט ער גיין דאווענען? האט ער געהייסן ארגעניזירן א מנין, איז דאך שוין געווען אזוי... רבי משה'לע האט דאך דארט געפירט, איז ער אריבערגעגאנגען אויף א באזוך ביים ברודער רבי משה'לע האט דארט עמיצער אריינגעווארפן אז דאס וואס דער סטראפקוב'ער רב מאכט זיך דארט א מנין איז נישט ווייל... ער קומט נאר צייטווייליג, ער וויל נישט אז עס זאל זיין אן הקפדה. האט זיך רבי משה'לע שינאווער אנגערופן "חלילה, איהר האט אפילו געהאט אזא הוה אמינא אויף מיין ברודער אז ער מיינט עפעס חלילה?".

האט זיך דער סטראפקוב'ער רב אנגערופן "כ'האב זיך דערמאנט אז כ'האב אמאל געהערט פונעם זידן פון צאנז, אז אין צאנז איז דא קדושת ארץ ישראל, האט זיך מיר פשוט פארבענקט צו זיין די הייליגע טעג אין ארץ ישראל, בין איך געקומען דא זיין אויף ראש השנה. האט זיך רבי משה'לע אנגערופן "זעהט עטס, כ'האב ענק געזאגט אז ער האט גארנישט געמיינט".

האדמו"ר מסטראפקוב: (בהיותו בשנת האבל ע"פ אמו הרבנית ע"ה, ועומד לפני נשואי בתו תחי' ביום ז' אדר הבעל"ט) עס איז דא אן

סוכות ביי א שבע ברכות וויבאלד מ'מאכט די שבע ברכות אין די סוכה דארף מען נישט קיין פנים חדשות ווייל מ'האט די אושפיזין, ער זאגט אז דאס איז פונקט ווי שבת. נו, ווען האט מען דען געקענט חתונה האבן אז סוכות זאל זיין די שבע ברכות? איז דאך א ראי' אז מ'קען חתונה מאכן צווישן יום כיפור און סוכות.

רבינו: כ'האב געהערט אז דער דברי חיים האט חתונה געמאכט א קינד צווישן יום כיפור און סוכות, ס'קען זיין אז עס טאקע נישט געווען ביים דברי חיים, נאר דאס איז געווען דער שינאווער רב וואס האט חתונה געמאכט.

דער מונקאטשער רב ז"ל ברענגט (שו"ת מנחת אלעזר ח"ד סי' ס) אז דער דברי חיים האט חתונה געמאכט ל"ג בעומר, כ'האב אבער געהערט דאס אויך, זעהט אים אז ס'איז געווען דער שינאווער רב.

רבי משה'לע ז"ל איז געווען אן איידעם ביי א בעל הבית. ער איז נישט געווען קיין יחסן.

האדמו"ר מסטראפקוב: ער האט געהייסן ר' מאיר זאב טענענבוים ע"ה. הג"ר אלימלך אלעזר עהרנבערג ז"ל (מפארי חסדי באבוב לפני המלחמה) איז אויך געווען אן אייניקל פון דעם איד.

א' הנוכחים: פארוואס ליגט רבי משה'לע אין צאנז?

רבינו: ער האט דאך געוואוינט אין צאנז, קודם האט ער געוואוינט אין שינאווער, אבער נאכדעם האט ער געוואוינט 17 יאר אין צאנז.

עס איז דאך געווען א סכסוך וועגן דאס רבנות אין צאנז. קודם איז דאך דער שינאווער רב אליינס געווען אין צאנז די ערשטע יאר נאך די פטירה פונעם דברי חיים, און דערנאך האט ער פארלאזט צאנז. נאכדעם איז רבי משה'לע צוריק געקומען, און ער האט געזאגט "דער טאטע האט דאס מוותר געווען לו ולא לזרעו".

האדמו"ר מסטראפקוב: דא האט געוואוינט הרה"ה ר' משה מרדכי גליק ע"ה, ער האט דערציילט א מוראדיגע זאך וואס ער האט געהערט אין די קריג פון מיין טאטן ז"ל (כ"ק אדמו"ר רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ-האלבערשטאם זצ"ל האדמו"ר מסטראפקוב) ברודער הרה"צ רבי ברוך אברהם ז"ל. באמת איז דאך געווען א פלא, דער שינאווער רב האט נאך פון אנהויב לוחם געווען אויפן רבנות, נאר אזוי ווי עס האט זיך אריינגעכאפט א שטיקעלע פני' וועגן דעם איז ער אוועקגעגאנגען, אזוי האט ער געזאגט. דעמאלטס האט ער געזאגט 'לו ולא לזרעו', האט מען נישט פארשטאנען, אז ער איז שוין מוותר ווי אזוי וועלן דען די קינדער קומען? עס האט זיך אבער ארויסגעשטעלט אז רבי משה'לע ליגט אין אוהל. און דאס איז געווען די כונה פון די מימרא לו ולא לזרעו.

גבאיין ארויסגעמען דאס חתונה בריוול פון לעדל, און יא, די זעלבע נאכט האט ער געהאט א חתונה.

האט דער שינאווער רב געזאגט "איך וויל גיין אויף די חתונה, זיי מוידע פאר די קרובים אז ס'האט זיך געמאכט א סיבה און כ'וועל נישט קענען זיין אויף די חתונה, און דאס הייסט נישט משנה בדיבורו". כ'האב עס אויך געטראפן אין א רש"י אז אויב מ'ווערט נאכדעם געוואויר א סיבה הייסט נישט משנה געווען.

דער שינאווער רב איז געפארן, אויפן וועג האט ער זיך עטליכע מאל אפגעשטעלט, אויף יעדן מקום וואו ער איז געווען האבן זיך פארזאמלט נאך עטליכע מענטשן, אזוי עס איז געווען ארום הונדערט אידן וואס זענען מיטגעקומען מיטן שינאווער רב.

ביי די חופה איז געווען א גרויס תעוררות, האט דער שינאווער רב געהייסן דעם גבאיין אויסרופן "אזוי ווי איך האב מיטגענומען הונדערט אומגעראכטענע געסט, און עס איז אוודאי נישט צוגעגרייט פאר זיי ביי די חתונה, בעט איך פון אלע תושבי המקום זאלן אהיימגיין עסן נאכטמאל, און לאזן עסן די געסט, און צוריק קומען זיך משמח זיין אויף די שמחה".

עכ"פ האב איך דאך געזעהן אז ביים שינאווער זיידן איז געווען אן ענין וואס מער מקרב זיין דעם זמן החתונה.

וביכור רבינו לברך על היין

רבינו: לחיים, לחיים, הצלחה מיט סייעתא דשמיא, מיט אלעם גומן צאתכם ובואכם לשלום

והגיש לרבינו פתקא לכבוד החתן והכלה והזכיר שהחתן הוא בן חנה צ"ר שלמה טייטלבוים שליט"א בן חנה צ"ר מסעמיהאלי זצ"ל

רבינו: (שאל על שמו של כ"ק אדמו"ר מסטראפקא שליט"א) "אברהם שלום ישכר דוב בן מאבא" "דעם שינאווער רבי" ערשטע רביצין דעם ארי' דבי עליאח'ס טאכטער האט געהייסן מאבא. איך האב געזעהן א בילד פון די מציבה, ס'שטייט 'מאבא' (עי' בשו"ת דברי חיים אהע"ז ח"א סי' עא).

א' הנוכחים: זי ליגט אין בריגל?

רבינו: ניין, כ'מיין אין סטראפקוב, אזוי ליגט מיר אין זכרון, עמיצער האט מיר געברענגט א בילד פון די מציבה, זי איז נפטר געווארן תקצ"ט, נאך בחיים חיותו פון ישמח משה, שטייט דארט אויפן מצבה דערמאנט אז זי איז אן אייניקל פון ישמח משה, נאך בברכת החיים אויפן ישמח משה.

האדמו"ר מסטראפקוב: דאס איז דאך דער יוכה וואס דער ארי' דבי עילאי האט געהאט מיטן שווער דער ישמח משה (עי' ארי' דבי אילעי אהע"ז סי' לא), דער ישמח משה האט געהאלטן מען דארף שרייבן טאבע, און דער אדכ"ע אז מען דארף שרייבן טויבא, דער ארי' דבי עילאה האט מבטל דעתו געווען.

ענין אויב מ'איז בשנת האבל זאל מען מאכן די חתונה שפעטער? מיר האבן קובע געווען דעם זמן החתונה אויף ז' אדר, עמיצער האט עפעס געזאגט אז מ'ווארט ביזן נאכן יאר. די י"א חודש ענדיגט זיך כ"ה אייר.

רבינו: מעבירין את המת מלפני הכלה (כתובות ה:)...)

האדמו"ר מסטראפקוב: איך האב זיך דערמאנט א מעשה, עס איז געווען א איד וואס האט געוואוינט קעגן אונזער ביהמ"ד, ראזענצווייג האט ער געהייסן, א קאשויער איד, האט ער מיר דערציילט אז זיין עלטער זיידע האט געוואוינט אין סטראפקוב, ווען דער שינאווער רב איז נאך געווען דארט רב, ער האט א שידוך געטון, און דער שינאווער רב האט כסדר געפרעגט דעם חתן "ווען וועט זיין די חתונה?" האט ער געזאגט אז די צד הכלה דארף דאך קובע זיין דעם זמן, אבער דער שינאווער רב האט כסדר נאכמאל געפרעגט.

האט זיך דער חתן מיישט געווען, ער האט געזעהן אז עס גייט אזוי דעם רב אין לעבן, איז ער אריבערגעפארן צו יענעם פלאץ וואו די צד הכלה האט געוואוינט, עס איז געווען א ווייט פלאץ, און ער איז אריין אין בית המדרש.

צו מנחה איז דער מחותן אנגעקומען, ער זעהט אים, ער גיט אים 'שלום', האט ער געזאגט אז ער איז געקומען פרעגן ווען מ'וועט קובע זיין דעם זמן החתונה, האט זיך דער מחותן אויסגעריעדט אז ער דארף געבן דעם נדן וואס ער האט צוגעזאגט, און ער האט נישט צו געבן. האט דער חתן געזאגט "כ'זעה אז דער רב וויל אזוי שטארק אז מ'זאל מקדים זיין דעם זמן החתונה, ממילא בין איך מוותר, ווען דער מחותן וועט קענען וועט ער געבן, אבער לאמיר נישט אפשטופן".

דער מחותן האט זיך זייער געפריידט אבער ער האט געזאגט אז דער מנהג איז דאך אז מ'גייט דעם נדן ביי די חופה. האט דער חתן געזאגט "איך וועל זיך פארען, איך וועל שאפן דאס געלט, איך זעה אז דאס גייט דעם רב אזוי אין לעבן, לאמיר קובע זיין דעם זמן החתונה".

איז ער אהיימגעגאנגען און ער איז גלייך צוריק געקומען מיט א תשובה, ער האט זיך אזוי געפריידט אז ער קען מהנה זיין דעם שינאווער רב, גלייך ווי דער חתן איז אהיימגעקומען איז ער באלד געפארן מיטן פאטער מבושר זיין פארן שינאווער רב אז מ'האט שוין קובע געווען דעם זמן החתונה.

אזוי וואלט ער זיך דאס ווען נישט ערלויבט, אבער אז ער האט אזוי שטארק מהנה געווען דעם שינאווער רב האט ער אים מכבד געווען מיט סידור קידושין.

זאגט דער שינאווער רב "דאכט זיך מיר אז איך האב א משפחה שמחה יענע נאכט" און ער האט געהייסן דעם

איך בין אין יאר פון די מאמע ע"ה, זי פלעגט זיך יא רופן
'מייבא, אזוי.

והאציל רבינו מברכת קדשו לכבוד החתונה וכו'

ונסוב השיחה אודות הרה"ק ר' ישכר בעריש מזיטשויב

ווערצקע זצ"ל בעל 'מלבוש לשבת ויו"ט' (בן הרה"ק רבי אלכסנדר

סנדר וי"ט ליפא מזיטשויב, בן הרה"ק המפורסם רבי יצחק אייזיק מזיטשויב זי"ע).

רבינו: אין מונקאטש האט געוואוינט הרה"ק רבי
בעריש'ל פון זידיטשוב ז"ל, דער מלבוש לשבת ויו"ט, ער
איז געווען אינגאנצן אויסגעמוהן פון די וועלט, ער האט
אויך געפליכטעט אין די קריג פון זידיטשוב קיין מונקאטש,
יעדער האט פאר אים געהאט גרויס דרך ארץ.

רבינו: כ'האב געהערט פונעם טאטן ז"ל האט דערציילט
אז רבי בעריש'ל האט שפעטער געוואוינט אין
גראמאדריין, נאכדעם וואס ער איז אוועק פון מונקאטש,
דארט האט געוואוינט הרה"ק ר' ישראל'שע וויזניצער,
דער אהבת ישראל ז"ל, ער האט אויך געפליכטעט קיין
גראמאדריין, און די חסידים זענען געבליבן אינדערהיים
אין יענע געגענט פון זידיטשוב, און ווען זיי האבן געוואלט
שיקן פדיונות האבן זיי דאס געשיקט דורכן טעלעגראם.
אזוי האט מען געשיקט אלע הזכרות און פדיונות, דאס
האט מען גערופן 'פאסט אנווייזונג', און דארט האט מען
דאס ארויסגעגעבן.

עס איז אזוי געקומען אויף זיין נאמען הזכרות אויף
טעלעגראמען, און אויך פדיונות, האט מען געדארפט
ארויפגיין צו די פאסט, און אונטערשרייבן דעם נאמען
אויף גוי'איש, אזוי האט מען ארויסגעגעבן דאס געלט, ער
האט אבער נישט געקענט אונטערשרייבן זיין נאמען
אויף גוי'איש האט ער נישט געקענט ארויסנעמען דאס
געלט.

מען האט דאך אבער געדארפט האבן דאס געלט אויף צום
לעבן, האט מען אנגעהויבן צו ארבעטן אים אויסלערנען
אונטערצושרייבן זיין נאמען, אבער מ'האט אים נישט
געקענט דערלערנען צו שרייבן די צוויי ווערטער 'בעריש
אייכענשטיין אויף גוי'איש.

ביז מ'איז געקומען צו די החלטה אז ער זאל אונטערשרייבן
די ראשי תיבות א. B. E. וועט דאס שוין זיין גענוג, האט מען
ווייטער געארבעט אז ער זאל קענען שרייבן די צוויי
בוכשטאבן, ביז ער האט זיך דערלערנט און דאס געקענט.
עס איז געווען א גאנצע סענזאציע.

ווען ער האט זיך דערויף געטראפן מיט רבי ישראל'שע
וויזניצער, זאגט ער אים "וואס איז נייעס זידיטשויבער
רבי?", זאגט ער אים "וויזניצער רבי, איך קען שוין
אונגאריש". פרעגט ער אים "וואס קענט איר שוין
אונגאריש?", ענטפערט ער - דארט האט מען געזאגט די

צוויי בוכשטאבען "ע בע" - "איך קען שוין א בע און א
עה..."

האדמו"ר מסטראפקוב: עס איז מקובל פונעם עמרת
צבי אז ער האט זיך נישט געוואלט לערנען די גוי'אישע
שפראך, ווייל עס איז דא א היכל אינעם עולם העליון וואו
דארט לאזט מען נישט אריין נאר איינער וואס קען
גארנישט קיין לשונות עכו"ם.

רבינו: דער רבי בעריש'ל זצ"ל איז געווען אינגאנצן
אויסגעמוהן פון די וועלט. איינמאל האט ער זיך געטראפן
מיטן מונקאטשער רב, דער מנחת אלעזר ז"ל, און דער
מונקאטשער רב זאגט אים "זידיטשויבער רבי, איר ווייסט,
איר זענט דער צדיק הדור!"

זאגט דער זידיטשוב'ער רבי בתמימות "חלילה, דער
בעלזער רב איז דער צדיק הדור!"

האדמו"ר מסטראפקוב: אמת האט חן...

דער ראדמישלער רב האט אמאל דערציילט פארן טאטן
ז"ל אז דער צאנזער רב זי"ע האט אים אנגעזאגט דריי
זאכן, אז ער זאל אלעס זאגן אינעווייניג אין א סידור, און אז
ער זאל נישט לערנען לשונות עכו"ם, און אז ער זאל זיין
נזהר אין כיבוד אב, ווייל אז מ'איז מכבד די מאמע ווערט
מען א קיסר, שלמה המלך האט מכבד געווען די מאמע איז
ער געווארן א מלך."

האט ער געזאגט אזוי "דאווענען אלעס אין א סידור האט
ער אזוי געטון..."

רבינו: דער ראדמישלער רב האט אפילו "אשר יצר"
געזאגט אינעווייניג אין א סידור

האדמו"ר מסטראפקוב: לשונות עכו"ם, האט ער
געזאגט, עד היום קען איך קוים אונטערשרייבן מיין נאמען,
וואס ער האט געזאגט וועגן פאלגן די מאמע האב איך
געפאלגט, אבער כ'האב נישט פארשטאנען וואס עס מיינט
ווערן א קייוער, האב איך נישט פארשטאנען.

היינט אז עס קומט תשובות פון די גאנצע וועלט, פארשטיי
איך אז מאן מלכי רבנן (גיטין פב.), אז דאס האט דער רב
געמיינט.

רבינו: ער איז געווען א אינגל ווען דער צאנזער רב האט
אים דאס געזאגט.

דער טאטע ז"ל האט אויך דערציילט דאס ענין, אז ער האט
אים געהייסן דאווענען אין א סידור.

האדמו"ר מסטראפקוב: דער זיידע ז"ל האט אויך אלעס
געזאגט אין א סידור, אפילו צו "ברכו" ווען ער האט עולה
געווען לתורה האט ער געזאגט אינעווייניג, אשר יצר,
בורא נפשות, האט ער גענומען דעם "ישועות ישראל"
סידור און געזאגט פון אינעווייניג.

ונפרדו לשלום

מרכז המוסדות דרבינו יואל מסאטמאר

נתייחד ע"כ"ק מרן רבינו הקדוש זצ"ל ונעזרינו - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

התודה וברכה

ברגשי הודאה והכרת טובה, מקדמים אנו בברכת ברוך הבא, את פני ידידינו החשוב האי צנתר דרהבא, גריס בהוויות ראביי ורבא, להגיד שבחו של אהר"ן שמשליך עצמו מנגד למען החזקת מוסדותינו הק' במסירות עצומה ורבה, האבר"ך במשמעו ובמדרשו, תורת מש"ה היא רבושו, בשמו בן תהילתו, ועשות חסד לזולת כל מגמתו,

הר"ר משה אהרן דאסקאל הי"ו

מנהל האפיס של מוסדות יטב לב בארה"ק סניף לאנדאן יע"א

לרגל תת ה' שמחה במעונו בהולדת בתו שתחי' למז"ט

יה"ר שיזכה לגדלה ולחנכה על מבועי התורה, לשם לתהילה ולתפארה, וזכות מעשי הצדקה עליו ישפיע, סל מלא ברכות משמי מעל, הצלחה והרוחה על כל צער ושעל, וזכה להמשיך לבוא בעזרת מוסדותינו, ובשכר זה יקויים בו הבטחו של רבינו, וכט"ס

המברכים בשיר וקול תודה

הנהלת המוסדות

להגיד שבחו של אהר"ן

בשירי ידידות, נביע בשורות אחדות, ברכת מז"ט לחברינו האברך החשוב כליל המעלות והמידות, בתורת מש"ה גריס בתמידות, מופלג בחסידות, בכל דבר שבקדושה לו עשר ידות, תורה ויר"ש אצלו צמודות,

הר"ר משה אהרן דאסקאל נ"ו

לרגל שמחתו בהולדת בתו שתחי' למז"ט

ובהזדמנות זו נביע לפנינו מזמור לתודה על אשר הואיל בטוב לבבו לסדר לנו אכסניא וכל הצורך בעת שהותינו בלאנדאן עם מסע הקודש של כ"ק מרן רביה"ק שליט"א

יה"ר שיזכה לגדלה ולחנכה על מבועי התורה, מצד רב שמחה ואורה, ואך שישון ושמחה בביצו יה"י שורה, וכט"ס.

הפאחלים פריחוק עקום וקירוב לב

אלטער אשר אנטשיל אילאוויטש, יעקב אברהם גאלדבערגער, ישראל עויסיג

Yetev Lev

D'Rabeinu Joel D'Safmar
Eretz Yisruel Inc.

מוסדות יטב לב

דרבינו יואל מסאטמאר

בארה"ק תיובב"א

- סניף לאנדאן -

ישמח משי"ה במתנת חלקו

מעומק הלב נביע בזה מז"ט ורוב ברכה, ברגשי תודה והערכה, לידידינו היקר והחשוב צנתר דדהבא שוקד על דלתי התורה, חשיכה כאורה, נודע ומהולל בעוז ובתפארה, מידותיו הטובים לראשו עטרה התמסרות נאמנה ועצומה משקיע לטובת מוסדותינו הק' בעבודת הקודש בלב ונפש עד אין לשער משה שפיר קאמרת במעשי צדקה וחסד בגוף ובממוץ, שמו מהללים ברוך, להגיד שבחו של אהרן האברך החשוב והנעלה, נחמד למטה ואהוב למעלה

מזה"ר משה אהרן דאסקאל הי"ו

מנהל האפים של מוסדותינו הק'

לרגל תת ה' שמחה במעונו בהולדת הבת שתחי' למזל טוב

יה"ר שיזכה לגדלה ולחנכה על מבועי התורה, מתוך רב שמחה ואורה, ואך טוב וחסד בביתו יהי' שורה, ויזכה להרבות ולהטיב לטובת מוסדותינו המעטירה, ובשכר זאת זכותו של רבינו הק' יגן בעדו להתברך בכל ברכאן דנפישא, אושר ועושר במידה מרובה וגדושה, וכט"ס.

החותמים למען שמו בברכה, באותות חודאה והערכה
הנהלת המוסדות

ישמח משי"ה

ברגשי ידידות והערכה, אשגור בזה כוס של ברכה, קדם חברי עוז האברך החשוב, לבו לב הזוהב, על כל מכיריו נחמד ואהוב, צורה יר"ש וחסידות אצלו שלוב, עוסק בעסקי חורב, ברוך הכשרון, להגיד שבחו של אהר"ן,

הר"ר משה אהרן דאסקאל הי"ו

לרגל שפחתו בהולדת הבת שתחי' למז"ט

יהא רעוא שיזכה לרוות ממנוה רב תענוג ונחת, ויתאחדו אצלו צורה וגדולה במקום אחת, ובכל אשר יפנה יצליח בכל עת.

כעתיבת ידיך עוקיר השפח בשפחתך
יואל ווייס (ברד"ע)

מודעה רבא לאורייתא

שמחים אנו להודיע בזה לכל אנ"ש שיחי
כי בשיעור ערב הנלמד ע"י

הרב ר' יחיאל מיכל פרידמאן שליט"א

מתחילים כעת
הלכות ליל הסדר

השיעור מתקיים בימי א' ג' וד'

משעה 10:00 עד 10:15 בערב בדיוק

בחדר א' בבית מדרשינו בשיכון

ביקרא דאורייתא
הגבאים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

כולל עצי חיים

ב"ב

ארץ הקודש תובב"א

אלקא דמאיר עננו

ע"ץ חיים היא למחזיקים בה

ברגשי הודאה והוקרה, נברך בזאת השורה, ברכת מזל טוב, מריחוק
מקום וקירוב לב, לידידינו החשובים והנכבדים, רודפי צדקה וגומלי
חסדים, תומכים נלהבים של כוללינו המעטירה

בראש ובראשונה, ידידינו החשוב האדם המהולל ברננה, האי גברא
רבא ויקירא, לבו ער וחם לכל דבר שבקדושה בתדירא, וה' ברך את
אברה"ם בכל, תומך נלהב לטובת הכולל,

הרבני הנגיד הנכבד

מזה"ר **אברהם שלום סמרא לאוויטש** שליט"א

מנכבדי ק"ק יטב לב וויליאמסבורג יע"א

והברכה אחת היא לכבוד מחותנו ידידינו החשוב רודף צדקה וחסד

הרבני הנגיד הנכבד

מזה"ר **אלעזר קליינבערגער** שליט"א

ממנהלי מוסדותינו הק' וויליאמסבורג יע"א

לרגל שמחתם בנישואי צאצאיהם שיחיו למזל טוב
ובשעה טובה ומוצלחת

בזכות החזקת התורה, יושפע להם רב שמחה ואורה, ואך ששון
ושמחה בביתם יהי' שורה, עדי נזכה לביאת גוא"צ במהרה,
ובראשינו מלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א אמן

ביקרא דאורייתא

חנהלת הכולל בארה"ק

קדר ונשואיה "בדר משה" דהספדי סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעזעכ"א

קרית יואל – בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעתו"מ

ברכת מזל טוב

הננו משגרים ברכת מז"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הר"ר שמואל אלעזר וואנחאצקער הי"ו

ולאביו הרח"ח ר' יוסף פנחס וואנחאצקער שליט"א

ולח"ו הרח"ח ר' שאול אהרן וואנחאצקער שליט"א

להולדת בנו – נכדם

הרב ר' יעקב יצחק לאבין שליט"א

ולחתנו אדמו"ר מטעמעשוואר שליט"א

להולדת בתו – נכדתו

הר"ר יואל געלבער הי"ו, אלעד

ולאביו הרח"ח ר' שלמה געלבער שליט"א

להולדת בנו – נכדו

הר"ר יואל הערצאג הי"ו

להולדת בנו

קדן
"נפש חיה"

ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת ח' מיידליש ע"ה
בת מרן רבינו משה ז"ע
נלב"ע ח' שבט תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קדן
"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆ ☆ ☆

קדן

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משולם ז"ל
נלב"ע י"א תשרי תשמ"ח
☆ ☆ ☆

קדן

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע מ"ו חשוון תשנ"ו
☆ ☆ ☆

קדן

"ציון לנפש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
וונתנו מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆ ☆ ☆

קדן

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ו
וונתנו מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שמעון
נלב"ע ה' טבת תשנ"א
☆ ☆ ☆

קדן

"ממכון שבתו
השניח"

קדן
"חסדי שלמה זלמן"
ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי ווירצבערגער ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשס"ב
☆ ☆ ☆

קדן
"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב יעקב איוונבערגער ז"ל
נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ו
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל ז"ל ג' מ"ו סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קדן

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח
וונתנו מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלב"ע י"ב חשוון תשנ"ו
☆ ☆ ☆

קדן

"אנש"י ח"ל"

ע"ש
ר' אבתדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמ"י ז"ל
נלב"ע ז' שבט תשנ"ג
וונתנו מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח ז"ל
נלב"ע כ' אלול תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קדן

"צב"א מר"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
וונתנו מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆ ☆ ☆

קדן

"אפרון נמט" לר' שמעון"

ע"ש ר' שמעון דאסקאל ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נלב"ע ז' מנחם אב תשנ"ה
☆ ☆ ☆

קדן

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חזקי' איתמר טובי ז"ל
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה